

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (štvrtá komora)

z 22. mája 2012 *

„Prístup k dokumentom — Nariadenie (ES) č. 1049/2001 — Dokumenty týkajúce sa zmluvy LIEN 97-2011 — Čiastočné odmietnutie prístupu — Vymedzenie predmetu prvej žiadosti — Výnimka vzťahujúca sa na ochranu súkromia a integrity jednotlivca — Výnimka vzťahujúca sa na ochranu rozhodovacieho procesu — Zásada riadnej správy vecí verejných — Konkrétne a individuálne preskúmanie — Povinnosť odôvodnenia“

Vo veci T-300/10,

Internationaler Hilfsfonds eV, so sídlom v Rosbachu (Nemecko), v zastúpení: H. Kaltenecker, advokát,
žalobkyňa,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: P. Costa de Oliveira a T. Scharf, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci R. van der Hout, advokát,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie z 29. apríla 2010, ktorým bol žalobkyni odmietnutý úplný prístup k spisu týkajúcemu sa zmluvy LIEN 97-2011,

VŠEOBECNÝ SÚD (štvrtá komora),

v zložení: predsedníčka komory I. Pelikánová, sudcovia K. Jürimäe (spravodajkyňa) a M. van der Woude,
tajomník: T. Weiler, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 20. septembra 2011,

vyhlásil tento

Rozsudok

Skutkové okolnosti

- 1 Žalobkyňa Internationaler Hilfsfonds eV je mimovládna organizácia založená podľa nemeckého práva, ktorá pôsobí v oblasti humanitárnej pomoci. Dňa 28. apríla 1998 podpísala s Komisiou Európskych spoločenstiev zmluvu LIEN 97-2011 na účely spolufinancovania programu lekárskej pomoci, ktorý organizovala v Kazachstane.

* Jazyk konania: nemčina.

- 2 Dňa 1. októbra 1999 Komisia jednostranne odstúpila od zmluvy a v nadväznosti na toto odstúpenie informovala 6. augusta 2001 žalobkyňu o svojom rozhodnutí vymáhať určitú sumu, ktorá bola zaplatená žalobkyňi v rámci plnenia tejto zmluvy.
- 3 Dňa 9. marca 2002 žalobkyňa predložila Komisii žiadosť o prístup k dokumentom týkajúcim sa zmluvy LIEN 97-2011 na základe ustanovení nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, s. 43; Mim. vyd. 01/003, s. 331).
- 4 Listom z 8. júla 2002 Komisia zaslala žalobkyňi zoznam dokumentov (ďalej len „list z 8. júla 2002“). V tomto liste čiastočne zamietla žiadosť žalobkyne, pričom odkázala na článok 4 ods. 3 nariadenia č. 1049/2001.
- 5 Žalobkyňa po tom, čo sa jej žiadosti vyhovel iba čiastočne, požiadala listom z 11. júla 2002 adresovaným predsedovi Komisie o úplný prístup k dokumentom zo spisu týkajúceho sa zmluvy LIEN 97-2011. Vzhľadom na to, že tejto žiadosti nebolo vyhovené v celom rozsahu, žalobkyňa sa obrátila na Európskeho ombudsmana so sťažnosťou, ktorá bola zaregistrovaná pod číslom 1874/2003/GG (ďalej len „sťažnosť 1874/2003/GG“), pričom poukázala na to, že Komisia jej odmietla poskytnúť úplný prístup k dokumentom zo spisu týkajúceho sa zmluvy LIEN-97-2011.
- 6 V nadväznosti na návrh odporúčania z 15. júla 2004, ktorý ombudsman zaslal Komisii, a podrobné stanovisko, ktoré Komisia 12. a 21. októbra 2004 zaslala ombudsmanovi, ombudsman prijal 14. decembra 2004 konečné rozhodnutie, v ktorom prostredníctvom kritickej poznámky konštatoval, že skutočnosť, že Komisia neuviedla náležité dôvody, ktoré by odôvodňovali jej odmietnutie poskytnúť žalobkyňi prístup k viacerým dokumentom zo spisu týkajúceho sa zmluvy LIEN 97-2011, je prípadom nesprávneho úradného postupu.
- 7 Dňa 22. decembra 2004 žalobkyňa s poukazom na závery konečného rozhodnutia ombudsmana zo 14. decembra 2004 zaslala predsedovi Komisie ďalšiu žiadosť o úplný prístup k dokumentom zo spisu týkajúceho sa zmluvy LIEN 97-2011. Listom zo 14. februára 2005 Komisia odpovedala na túto žiadosť a v tejto súvislosti rozhodla, že žalobkyňi neposkytne iné dokumenty než tie, ktoré jej už sprístupnila.
- 8 Návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 11. apríla 2005 žalobkyňa podala žalobu o neplatnosť smerujúcu proti rozhodnutiu Komisie zo 14. februára 2005, ktorá bola zapísaná pod spisovou značkou T-141/05. V nadväznosti na námietku neprípustnosti vznesenú Komisiou na základe článku 114 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa Súd prvého stupňa rozsudkom z 5. júna 2008, Internationaler Hilfsfonds/Komisia (T-141/05, neuverejnený v Zbierke), zamietol žalobu žalobkyne ako neprípustnú.
- 9 V nadväznosti na odvolanie, ktoré podala žalobkyňa podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora, Súdny dvor rozsudkom z 26. januára 2010, Internationaler Hilfsfonds/Komisia (C-362/08 P, Zb. s. I-669), zrušil rozsudok z 5. júna 2008, Internationaler Hilfsfonds/Komisia, už citovaný v bode 8 vyššie, zamietol námietku neprípustnosti vznesenú Komisiou v konaní pred Súdom prvého stupňa a vrátil mu vec, aby rozhodol o návrhoch žalobkyne smerujúcich k zrušeniu rozhodnutia Komisie zo 14. februára 2005, ktorým jej bol odmietnutý prístup k predmetným dokumentom. Vec vrátená Súdu prvého stupňa bola zapísaná pod spisovou značkou T-141/05 RENV.
- 10 V júni 2009 podala Komisia žaloby na Tribunal de première instance de Bruxelles (Súd prvého stupňa v Bruseli), aby sa domáhala vrátenia prvej časti plnenia, ktoré poskytla v rámci zmluvy LIEN 97-2011. Toto konanie na vnútroštátnom súde zapísané pod spisovou značkou 00004913/IJ/LB/29 nebolo doposiaľ ukončené.
- 11 Listami z 28. a 31. augusta 2009 žalobkyňa podala na základe článku 7 ods. 1 nariadenia č. 1049/2001 ďalšiu žiadosť o úplný prístup k dokumentom zo spisu týkajúceho sa zmluvy LIEN 97-2011 (ďalej len „prvá žiadosť“).

- 12 Listom z 9. októbra 2009 Komisia odpovedala na túto prvú žiadosť (ďalej len „prvá odpoveď“), pričom uviedla, že vzhľadom na čas, ktorý uplynul od vydania jej rozhodnutia o žiadosti žalobkyne z 22. decembra 2004 o úplný prístup k dokumentom zo spisu týkajúceho sa zmluvy LIEN 97-2011, ktoré bolo predmetom žaloby vo veci T-141/05, opäť preskúmala každý dokument z uvedeného spisu, ktorý nebol sprístupnený, a že po tomto preskúmaní sa rozhodla poskytnúť žalobkyni širší, avšak nie úplný, prístup k uvedeným dokumentom.
- 13 Listom z 15. októbra 2009, ktorý bol Komisii doručený 19. októbra 2009, žalobkyňa podala na základe článku 7 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001 opakovanú žiadosť, prostredníctvom ktorej vyzvala Komisiu, aby opätovne preskúmala prvú odpoveď (ďalej len „opakovaná žiadosť“).
- 14 Dňa 10. novembra 2009 Komisia predĺžila lehotu stanovenú na poskytnutie odpovede na opakovanú žiadosť.
- 15 V liste z 1. decembra 2009 Komisia najskôr uviedla, že vzhľadom na to, že opakovaná žiadosť si vyžaduje podrobné preskúmanie mnohých relevantných dokumentov a že príslušné rokovania s ostatnými útvarmi ešte nie sú ukončené, nie je žiaľ schopná poskytnúť konečnú odpoveď na túto žiadosť.
- 16 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 1. februára 2010 žalobkyňa podala žalobu o neplatnosť smerujúcu proti rozhodnutiam Komisie, ktoré sú obsiahnuté jednak v liste z 9. októbra 2009 a jednak v liste z 1. decembra 2009, pričom uvedená žaloba bola zapísaná pod spisovou značkou T-36/10.
- 17 Rozhodnutím z 29. apríla 2010 Komisia odpovedala na opakovanú žiadosť prostredníctvom svojho generálneho tajomníka (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).
- 18 V prvom rade v hlave 2 napadnutého rozhodnutia s názvom „Dokumenty, ktorých sa týka opakovaná žiadosť“ Komisia konštatuje, že opakovaná žiadosť obsahovala po prvé v podstate žiadosť o prístup k takým dokumentom, aké boli uvedené v prvej žiadosti, a to konkrétne k „dokumentom, ktoré sa týkali [zmluvy LIEN 97-2011]“, ku ktorým žalobkyňa nemala prístup, a po druhé žiadosť o prístup k dodatočným dokumentom týkajúcim sa „internej poštovej komunikácie AIDCO s ďalšími generálnymi riaditeľstvami, ktorých sa LIEN vôbec netýkala“ (ďalej len „dodatočné dokumenty“). Komisia sa však domnieva, že vzhľadom na to, že žiadosť o prístup k dodatočným dokumentom bola prvýkrát podaná v štádiu opakovanej žiadosti, je táto žiadosť novou žiadosťou. Z tohto dôvodu spresňuje, že napadnuté rozhodnutie „sa týka iba dokumentov zo zložiek 1, 2, 3 a 4, ktoré sa zaoberajú odstúpením od [zmluvy LIEN 97-2011] a ktoré neboli zverejnené prostredníctvom listu z 9. októbra 2009 zaslaným ako odpoveď generálneho riaditeľstva AIDCO“.
- 19 V druhom rade Komisia v tej istej hlave napadnutého rozhodnutia uvádza, že v nadväznosti na opakovanú žiadosť boli také nezverejnené dokumenty, aké sú uvedené v tabuľke, ktorá je súčasťou prílohy napadnutého rozhodnutia, riadne skontrolované. Komisia spresňuje:
 - po prvé, že uvedená tabuľka sa delí na tri časti, ktoré zahŕňujú tri kategórie dokumentov, a to jednak dokumenty nachádzajúce sa v zložkách 1 až 3, ktoré sú súčasťou spisu týkajúceho sa zmluvy LIEN 97-2011, ďalej dokumenty nachádzajúce sa v zložke 4, časti I, a napokon dokumenty, ktoré sa nachádzajú v zložke 4, časti II,
 - po druhé, že pokiaľ ide o všetky dokumenty označené v uvedenej tabuľke, tie sú prístupné buď úplne (AI), čiastočne (AP) alebo nie sú prístupné vôbec (NA),
 - po tretie, že pokiaľ sa rozhodne, že dokument nie je úplne prístupný, spresnia sa ustanovenia nariadenia č. 1049/2001, na základe ktorých bolo prijaté toto rozhodnutie,

- po štvrté, že pokiaľ ide o dokumenty alebo určité časti dokumentov, ktoré nepatria do predmetu prvej žiadosti (ďalej len „predmet prvej žiadosti“) alebo do pôsobnosti nariadenia č. 1049/2001 (ďalej len „pôsobnosť nariadenia“), uvedené dokumenty sú označené ako dokumenty, ktoré nepatria do pôsobnosti (HC).
- 20 V treťom rade Komisia v bode 3 napadnutého rozhodnutia uvádza svoje závery týkajúce sa opakovanej žiadosti.
- 21 Po prvé Komisia v oddiele 3.1 s názvom „Dokumenty, ktoré nepatria do pôsobnosti“ uvádza dôvody, pre ktoré niektoré dokumenty vôbec alebo čiastočne nepatria do predmetu prvej žiadosti alebo nepatria do pôsobnosti nariadenia, a identifikuje uvedené dokumenty.
- 22 Po druhé v oddiele 3.2 s názvom „Dokumenty, ku ktorým sa poskytuje úplný prístup“ Komisia jednak identifikuje dokumenty, ktoré patria do kategórie predmetných dokumentov. Takisto spresňuje, že niektoré uvedené dokumenty obsahujú časti, ktoré sú utajené buď z dôvodu, že nepatria do predmetu prvej žiadosti, alebo z dôvodu, že nepatria do pôsobnosti nariadenia. Napokon identifikuje viaceré dokumenty alebo časti dokumentov, ktorých obsah je totožný s obsahom ďalších dokumentov alebo častí dokumentov zo spisu týkajúceho sa zmluvy LIEN 97-2011.
- 23 Po tretie v oddiele 3.3 s názvom „Čiastočne sprístupnené dokumenty“ Komisia na jednej strane identifikuje dokumenty, ktoré patria do tohto oddielu. Na druhej strane spresňuje, že nezverejnené časti týchto dokumentov sú utajené z dôvodu, že buď sa na ne uplatní jedna z výnimiek uvedených v článku 4 nariadenia č. 1049/2001, alebo nepatria do pôsobnosti nariadenia alebo predmetu prvej žiadosti. Napokon Komisia identifikuje viaceré nové dokumenty alebo časti dokumentov, ktorých obsah je totožný s obsahom ďalších dokumentov alebo častí dokumentov zo spisu týkajúceho sa zmluvy LIEN 97-2011.
- 24 Po štvrté v oddiele 3.4 s názvom „Dokumenty, ktoré nemôžu byť sprístupnené“ Komisia na jednej strane identifikuje dokumenty, ktoré patria do kategórie predmetných dokumentov. Na druhej strane spresňuje, že tabuľka, ktorá je súčasťou prílohy napadnutého rozhodnutia, v rozsahu, v akom sa týka uvedených dokumentov, tiež odkazuje na výnimky uvedené v článku 4 nariadenia č. 1049/2001, ktoré boli uplatnené v súvislosti s týmito dokumentmi. Napokon identifikuje viaceré dokumenty alebo časti dokumentov, ktorých obsah je totožný s obsahom ďalších dokumentov zo spisu týkajúceho sa zmluvy LIEN 97-2011.
- 25 V štvrtom rade v bode 4 napadnutého rozhodnutia Komisia uvádza dôvody odmietnutia úplného prístupu k dokumentom zo spisu týkajúceho sa zmluvy LIEN 97-2011 založené na nariadení č. 1049/2001, a to na jednej strane v bode 4.1 napadnutého rozhodnutia poukazuje na ochranu rozhodovacieho procesu na základe článku 4 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1049/2001 a na druhej strane v bode 4.2 napadnutého rozhodnutia poukazuje na ochranu súkromia a integrity jednotlivca na základe článku 4 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1049/2001.
- 26 V piatom rade v bode 5 napadnutého rozhodnutia Komisia skúma, či existuje prevažujúci verejný záujem na zverejnení dokumentov, ku ktorým bol čiastočne alebo úplne odmietnutý prístup v štádiu skúmania žiadosti o prístup. Komisia však na jednej strane konštatuje, že zverejnenie požadovaných dokumentov môže slúžiť iba osobitnému záujmu, na ktorý poukázal žiadateľ, a nie prevažujúcemu verejnému záujmu. Na druhej strane sa domnieva, že verejný záujem na transparentnosti môže byť v tomto prípade dôvodom na poskytnutie prístupu k dokumentom, ktoré sú chránené výnimkami uvedenými v bode 4 napadnutého rozhodnutia na účely odmietnutia ich zverejnenia.
- 27 Uznesením z 24. marca 2011 Všeobecný súd vyhlásil žalobu podanú vo veci T-36/10 za zjavne neprípustnú, pretože smerovala proti rozhodnutiu Komisie z 9. októbra 2009, a za bezpredmetnú, pretože smerovala proti implicitnému rozhodnutiu o odmietnutí, ktoré obsahoval list Komisie

z 1. decembra 2009. Návrhom podaným do kancelárie Súdneho dvora 29. apríla 2011 žalobkyňa podala odvolanie proti uzneseniu Všeobecného súdu z 24. marca 2011 na základe článku 56 Štatútu Súdneho dvora, ktoré bolo zapísané pod spisovou značkou C-208/11 P.

- 28 Uznesením z 21. septembra 2011 Všeobecný súd rozhodol, že v nadväznosti na stratu záujmu na konaní zo strany žalobkyne netreba viac rozhodovať vo veci T-141/05 RENV. Návrhom podaným do kancelárie Súdneho dvora 2. novembra 2011 žalobkyňa podala odvolanie proti uzneseniu Všeobecného súdu z 21. septembra 2011 na základe článku 56 Štatútu Súdneho dvora, ktoré bolo zapísané pod spisovou značkou C-554/11 P.

Konanie

- 29 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 9. júla 2010 žalobkyňa podala túto žalobu.
- 30 Listom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 29. júla 2010 žalobkyňa na základe ustanovení článku 48 ods. 2 rokovacieho poriadku navrhla, aby Všeobecný súd zohľadnil odôvodnenie rozsudku, ktorý vyhlásil po podaní žaloby.
- 31 Uznesením zo 14. apríla 2011 bolo v súlade s článkom 65 písm. b), článkom 66 ods. 1 a článkom 67 ods. 3 tretím pododsekom rokovacieho poriadku prijaté prvé opatrenie na vykonanie dokazovania, v rámci ktorého bola Komisii uložená povinnosť predložiť kópiu dôverných verzií dokumentov, ktoré boli v napadnutom rozhodnutí zaradené do týchto troch kategórií, a to jednak tých, ktorých obsah „nepatrí do pôsobnosti“ (bod 3.1 napadnutého rozhodnutia), tých, ktoré boli čiastočne sprístupnené (bod 3.3 napadnutého rozhodnutia) a napokon tých, ktoré neboli vôbec sprístupnené (bod 3.4 napadnutého rozhodnutia), pričom bolo spresnené, že tieto dokumenty sa v rámci konania v tejto veci neposkytnú žalobkyňi.
- 32 Listom z 10. mája 2011 Komisia odpovedala na opatrenie na vykonanie dokazovania obsiahnuté v uznesení zo 14. apríla 2011. Všeobecný súd sa však domnieval, že uvedená odpoveď formálne a obsahovo nevyhovovala predmetu uvedeného opatrenia.
- 33 Preto bolo uznesením z 25. mája 2011 v súlade s článkom 67 ods. 3 tretím pododsekom rokovacieho poriadku prijaté druhé opatrenie na vykonanie dokazovania, v rámci ktorého bola Komisii opäť uložená povinnosť, aby podľa schémy predkladania uvedenej v bode 2 výroku tohto uznesenia predložila kópiu dôvernej verzie všetkých dokumentov, ktoré boli v napadnutom rozhodnutí zaradené do troch kategórií uvedených v bodoch 3.1, 3.3 a 3.4 napadnutého rozhodnutia, pričom bolo spresnené, že tieto dokumenty nebudú v rámci konania v tejto veci poskytnuté žalobkyňi (ďalej len „druhé opatrenie na vykonanie dokazovania“).
- 34 Dňa 8. júna 2011 Všeobecný súd adresoval účastníkom konania na základe opatrení na zabezpečenie priebehu konania žiadosti o informácie, na ktoré Komisia odpovedala listom z 15. júna 2011 a žalobkyňa listom z 21. júna 2011.
- 35 Listom z 9. júna 2011 Komisia odpovedala a vyhovel druhému opatreniu na vykonanie dokazovania, ktoré bolo obsiahnuté v uznesení z 25. mája 2011.
- 36 Listom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 11. júla 2011 žalobkyňa na základe ustanovení článku 48 ods. 2 rokovacieho poriadku požiadala o povolenie predložiť nové žalobné dôvody založené na právnych skutočnostiach, ktoré vyšli najavo v priebehu konania.
- 37 V nadväznosti na opatrenie na zabezpečenie priebehu konania vykonané počas pojednávania Komisia poskytla Všeobecnému súdu kópiu prvej odpovede, ktorú obsahoval list z 9. októbra 2009.

Návrhy účastníkov konania

38 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

39 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zamietol žalobu ako čiastočne neprípustnú a nedôvodnú v celom rozsahu,
- zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

O prípustnosti obsahu listov, ktoré žalobkyňa podala do kancelárie Všeobecného súdu 29. júla 2010 a 11. júla 2011

40 V listoch z 29. júla 2010 a 11. júla 2011 žalobkyňa v podstate na základe ustanovení článku 48 ods. 2 rokovacieho poriadku výslovne alebo implicitne uviedla dva nové žalobné dôvody. V súlade s ustanoveniami článku 48 ods. 2 tretieho pododseku rokovacieho poriadku treba posúdiť prípustnosť týchto dvoch žalobných dôvodov.

41 Po prvé, pokiaľ ide o obsah listu z 29. júla 2010, treba pripomenúť, že z ustanovení článku 44 ods. 1 písm. c) rokovacieho poriadku výslovne vyplýva, že žalobné dôvody uvedené v štádiu žaloby musia byť zhrnuté. Preto sa v prípade neexistencie osobitného ustanovenia v článku 48 ods. 2 rokovacieho poriadku, pokiaľ ide o formálne požiadavky na uvedenie nového žalobného dôvodu v priebehu konania, treba domnievať, že ustanovenia článku 44 ods. 1 písm. c) rokovacieho poriadku sa uplatnia rovnako na taký žalobný dôvod.

42 V liste z 29. júla 2010 však žalobkyňa tvrdí, že v rozsudku zo 7. júla 2010, Agrofert Holding/Komisia (T-111/07, neuverejnený v Zbierke), Všeobecný súd zamietol tvrdenia Komisie, ktoré sú totožné s tvrdeniami uvedenými v napadnutom rozhodnutí a ktoré sa zakladajú na výnimkách uvedených v článku 4 nariadenia č. 1049/2001. Naopak, Komisia nikde nespresňuje body už citovaného rozsudku Agrofert Holding/Komisia, ktoré považuje za relevantné. Namiesto toho sa uspokojuje s tým, že vyzýva Všeobecný súd, aby preskúmal, či konštatovania, ku ktorým dospel v tomto rozsudku, sú analogicky uplatniteľné v rámci konania v tejto veci.

43 Za týchto podmienok bez toho, aby bolo potrebné vyjadriť sa k existencii nových okolností, na základe ktorých by bolo možné uviesť nový žalobný dôvod v zmysle článku 48 ods. 2 rokovacieho poriadku, treba sa domnievať, že obsah listu z 29. júla 2010 nevyhovuje formálnym náležitostiam, v súlade s ktorými musí byť žalobný dôvod predložený a ktoré sú stanovené v článku 44 ods. 1 písm. c) rokovacieho poriadku. Preto musí byť uvedený obsah vyhlásený za neprípustný.

44 Po druhé, pokiaľ ide o obsah listu z 11. júla 2011, treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry rozsudok, ktorým sa potvrdzuje iba právny stav, ktorý žalobca v čase podania žaloby v zásade poznal, nemožno považovať za novú okolnosť umožňujúcu predloženie nového žalobného dôvodu (rozsudok Súdneho dvora z 1. apríla 1982, Dürbeck/Komisia, 11/81, Zb. s. 1251, bod 17; rozsudky Súdu prvého stupňa z 12. júla 2001, T. Port/Rada, T-2/99, Zb. s. II-2093, bod 57, a Banatrading/Rada, T-3/99, Zb. s. II-2123, bod 49).

45 V prejednávanej veci sa však žalobkyňa v liste z 11. júla 2011 odvoláva na rozsudok Všeobecného súdu zo 7. júna 2011, Toland/Parlament (T-471/08, Zb. s. II-2717), a zhrnuje jeho odôvodnenie. V tomto zhrnutí žalobkyňa najskôr pripomína ustálenú judikatúru, ktorá je citovaná v uvedenom rozsudku. Následne uvádza vecné riešenia prijaté v už citovanej veci Toland/Parlament, ktoré považuje za uplatniteľné na prejednávanú vec.

- 46 Na základe toho treba konštatovať, že vzhľadom na judikatúru pripomenutú v bode 44 vyššie, rozsudok Toland/Parlament, už citovaný v bode 45 vyššie, nemožno považovať za novú okolnosť umožňujúcu uvedenie nového žalobného dôvodu, keďže iba potvrdzuje právny stav, ktorý žalobkyňa v zásade poznala v čase podania žaloby. Z tohto dôvodu musí byť obsah listu z 11. júla 2011 vyhlásený za neprípustný.

O veci samej

- 47 Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza v podstate štyri žalobné dôvody založené po prvé na zjavne nesprávnom posúdení, pokiaľ ide o určenie predmetu prvej žiadosti, a v dôsledku toho na porušení povinnosti Komisie vykonať úplné preskúmanie uvedenej žiadosti, po druhé na porušení povinnosti odôvodnenia, po tretie na porušení ustanovení článku 4 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1049/2001 a po štvrté na porušení ustanovení článku 4 ods. 3 druhého pododseku toho istého nariadenia.
- 48 Po tom, čo sa uvedú úvodné pripomienky k tejto veci, pristúpi sa k preskúmaniu prvého žalobného dôvodu, následne sa preskúma tretí a štvrtý žalobný dôvod a napokon druhý žalobný dôvod.

Úvodné pripomienky

- 49 Ako vyplýva z prvého odseku hlavy 1 napadnutého rozhodnutia s názvom „Kontext“ napadnutého rozhodnutia, Komisia uviedla, že „spis týkajúci sa zmluvy... LIEN 97-2011 sa sklad[al] zo štyroch častí“, ktoré označila ako zložky, a to:
- „zložka 1: [obsahujúca] dokumenty počnúc formulárom žiadosti až po kontrolnú správu sekcie technickej pomoci (Technical Assistance Unit, TAU),
 - zložka 2: [obsahujúca] dokumenty počnúc druhou priebežnou správou až do apríla 2000 – kabinet Patten,
 - zložka 3: [obsahujúca] predovšetkým korešpondenciu od decembra 1998 do júna 2002,
 - zložka 4: [obsahujúca] interné dokumenty vrátane korešpondencie medzi Komisiou a úradmi pre vnútorné záležitosti IBF International Consulting... a Európskym dobrovoľníckym centrom...”
- 50 Okrem toho „Zložka 4“ spisu týkajúceho sa zmluvy LIEN 97-2011 sa delí na dve časti, a to, ako vyplýva z druhého odseku hlavy 1 napadnutého rozhodnutia s názvom „Kontext“:
- zložka 4 časť I: obsahuje dokumenty, ktoré boli uvedené na zozname v liste z 8. júla 2002,
 - zložka 4 časť II: obsahuje e-mailové správy, ktoré boli spomínané v odôvodnenom stanovisku adresovanom Komisii 12. a 21. októbra 2004 ombudsmanovi.
- 51 Navyše v tomto rozsudku sa pojem „podčasť“ v dôvernej verzii dokumentov zo spisu týkajúceho sa zmluvy LIEN 97-2011 založenej do spisu v tejto veci ako odpoveď na druhé opatrenie na vykonanie dokazovania používa na účely označenia pasáží, ktoré Komisia najmä v tabuľke priloženej k napadnutému rozhodnutiu označuje pojmom „časť“, pred ktorým sa uvádza číselný údaj. Takisto pojem „rámec“ sa používa na označenie pasáží, ktoré Komisia zreteľne vymedzila tak, že ich ohraničila rámčekom v uvedenej dôvernej verzii, a v prípade ktorých Komisia spresnila dôvody, pre ktoré odmietla zverejniť ich obsah [napríklad z dôvodu výnimiek podľa článku 4 ods. 1 písm. b) a článku 4 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1049/2001].
- 52 Okrem toho Všeobecný súd uvádza, že pokiaľ ide o niektoré dokumenty zo spisu týkajúceho sa zmluvy LIEN 97-2011, v súvislosti s ktorými Komisia v napadnutom rozhodnutí uviedla dôvody, pre ktoré odmietla poskytnúť žalobkyni úplný prístup k týmto dokumentom, uvedené dôvody neboli systematicky

prebraté do dôverných verzií týchto dokumentov, ktoré boli priložené k odpovedi Komisie na druhé opatrenie na vykonanie dokazovania. Všeobecný súd konštatuje, že ide o tieto dokumenty zo spisu týkajúceho sa zmluvy LIEN 97-2011, ktoré sú dotknuté týmto nedostatkom:

- pokiaľ ide o odmietnutie založené na skutočnosti, že obsah predmetného dokumentu čiastočne nepatrí do pôsobnosti žiadosti o prístup k dokumentom zo spisu týkajúceho sa zmluvy LIEN 97-2011, v zložke 1: dokument 2/1999,
- pokiaľ ide o odmietnutie založené na výnimke podľa článku 4 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1049/2001:
 - v zložke 4 časti I: dokument 19/1999 (podčasť 1),
 - v zložke 4 časti II: dokument 14/1999,
- pokiaľ ide o odmietnutie založené na výnimke podľa článku 4 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1049/2001:
 - v zložke 1: dokument 7/1999 (podčasť 2),
 - v zložke 4 časti I: dokumenty 8/1999 až 11/1999, 13/1999 a 19/1999 (podčasť 1),
 - v zložke 4 časti II: dokumenty 7/1999, 8/1999, 12/1999 a 14/1999.

53 Pokiaľ ide o dokumenty zo spisu týkajúceho sa zmluvy LIEN 97-2011 uvedené v bode 52 vyššie, treba sa však domnievať, že vzhľadom na to, že Komisia v súvislosti s ich predmetom v napadnutom rozhodnutí výslovne poukázala na dôvod odmietnutia zverejniť ich obsah, neuvedenie tohto dôvodu, aký sa uvádza v tom istom bode, neumožňuje dospieť k záveru, že Komisia do dnešného dňa odmietala na tento dôvod poukázať. V prípade, že Komisia v odpovedi na druhé opatrenie na vykonanie dokazovania výslovne neuvedie také odmietnutie, nemožno vylúčiť, že toto neuvedenie bolo výsledkom obyčajnej tlačovej chyby. Z tohto dôvodu, pokiaľ ide o dokumenty uvedené v bode 52 vyššie, treba posúdiť, či nezverejnené údaje z uvedených dokumentov obsahujú prvky, ktoré sa kryjú s predmetom výnimky, ktorá bola v napadnutom rozhodnutí výslovne uvedená na účely odmietnutia zverejnenia týchto údajov.

O prvom žalobnom dôvode založenom v podstate na zjavne nesprávnom posúdení, pokiaľ ide o určenie predmetu prvej žiadosti, a následne na nesplnení povinnosti Komisie vykonať úplné preskúmanie uvedenej žiadosti

54 Žalobkyňa tvrdí, že jej prvá žiadosť smerovala k tomu, aby jej bol poskytnutý prístup jednak k dokumentom nachádzajúcim sa v zložkách 1 až 4 spisu týkajúceho sa zmluvy LIEN 97-2011 a jednak k dokumentom, ktorých existenciu odhalil spolupracovník ombudsmana v správe z 9. marca 2004 (ďalej len „spolupracovník ombudsmana“) v rámci preskúmania sťažnosti 1874/2003/GG a ktoré boli v pôvodnej žiadosti vymedzené prostredníctvom formulácie „určitý počet [dokumentov] obsahujúcich korešpondenciu a poznámky vyhotovené od roku 2002“ (ďalej len „ďalšie dokumenty odovzdané spolupracovníkovi ombudsmana“). Komisia si preto nesplnila svoju povinnosť vykonať úplné preskúmanie žiadosti o neobmedzený prístup k dokumentom zo spisu týkajúceho sa zmluvy LIEN 97-2011.

55 Komisia tvrdí, že prístup k týmto dodatočným dokumentom nebol v prvej žiadosti požadovaný, ale prvýkrát sa oň požiadalo v rámci opakovanej žiadosti. Preto by mala byť táto žaloba neprípustná v rozsahu, v akom sa týka uvedených dokumentov. V každom prípade taká žiadosť o prístup bola na to, aby jej Komisia mohla vyhovieť, veľmi všeobecná a nepresná, na čo Komisia upozornila žalobkyňu v liste z 20. júla 2010.

- 56 Predmetom tak čiastočnej neprípustnosti žaloby, ktorej sa domáha Komisia, ako aj prvého žalobného dôvodu je v prejednávacom prípade v podstate preskúmanie toho, či Komisia správne postupovala, keď nevyhovela žiadosti o prístup k ďalším dokumentom odovzdaným spolupracovníkovi ombudsmana.
- 57 Preskúmanie čiastočnej neprípustnosti žaloby, ktorej sa domáha Komisia, preto úzko súvisí s preskúmaním prvého žalobného dôvodu, takže najskôr treba preskúmať dôvodnosť žalobného dôvodu. V prípade, že by bol prvý žalobný dôvod dôvodný, treba odmietnuť čiastočnú neprípustnosť žaloby, ktorej sa domáha Komisia.
- 58 Na účely posúdenia dôvodnosti prvého žalobného dôvodu treba najskôr určiť predmet prvej žiadosti.

O predmete prvej žiadosti

- 59 Predovšetkým treba konštatovať, že žalobkyňa v prvej žiadosti vychádzala výslovne z konštatovaní uvedených v správe, ktorú 9. marca 2004 vypracoval spolupracovník ombudsmana.
- 60 Žalobkyňa tak v uvedenej žiadosti tvrdila:

„V nadväznosti na sťažnosť 1874/2003/GG Európsky ombudsman [v liste z] 18. marca 2004... rozhodol o neúplnosti dokumentov poskytnutých [žalobkyni] v rámci odpovede na žiadosť o prístup, ktorú som podala v mene [žalobkyne] vo veci [týkajúcej sa zmluvy LIEN 97-2011]. K tomuto listu bola priložená správa [spolupracovníka ombudsmana] z 9. marca 2004...

Zo správy [spolupracovníka ombudsmana] vyplýva, že nasledujúce [dokumenty] Komisia [žalobkyni] nesprístupnila a žiadam vás, aby ste [žalobkyni] povolili prístup k týmto dokumentom. [Spolupracovník ombudsmana] označil tieto chýbajúce dokumenty:

— zložka 1: ...

— zložka 2: ...

— zložka 3: ...

— zložka 4: ...

— [spolupracovník ombudsmana] okrem iného uvádza: „Komisia takisto predložila určitý počet [dokumentov] obsahujúcich korešpondenciu a poznámky vyhotovené od [roku] 2002. Keďže sa sťažnosť týkala výlučne prístupu k zložkám 1 až 4 uvedeným vyššie, tieto ďalšie [dokumenty] úrad ombudsmana neskúmal.“

V tejto súvislosti si dovoľujem... uviesť, že je logické, že [žalobkyňa] môže Európskemu ombudsmanovi uviesť na účely preskúmania iba [dokumenty], ktoré sú jej známe...

Komisia existenciu dodatočných [dokumentov], na ktoré upozornil [spolupracovník ombudsmana] – „Komisia taktiež predložila určitý počet [dokumentov] obsahujúcich korešpondenciu a poznámky vyhotovené od roku 2002“ – naďalej [žalobkyni] zatajovala... Je preto potrebné, aby tieto [dokumenty], teda „určitý počet [dokumentov] obsahujúcich korešpondenciu a poznámky vyhotovené od roku 2002“, ktoré odhalil [spolupracovník ombudsmana], boli takisto bezodkladne poskytnuté [žalobkyni].

...

V očakávaní vám vopred ďakujem za podporu v súvislosti s mojou ďalšou žiadosťou smerujúcou k získaniu úplného prístupu [k dokumentom zo spisu týkajúceho sa zmluvy LIEN 97-2011], aký zaručuje nariadenie č. 1049/2001.“

- 61 Zo znenia prvej žiadosti tak výslovne vyplýva, že jej predmetom bola žiadosť o neobmedzený a okamžitý prístup nielen k všetkým dokumentom, ktoré spolupracovník ombudsmana identifikoval v zložkách 1 až 4 spisu týkajúceho sa zmluvy LIEN 97-2011, ale takisto k ďalším dokumentom, ktoré boli odovzdané uvedenému spolupracovníkovi.
- 62 Rovnako treba pripomenúť, že počas šetrenia, ktoré vykonal spolupracovník ombudsmana v kanceláriách Komisie v rámci preskúmania sťažnosti 1874/2003/GG súvisiacej s tým, že Komisia odmietla poskytnúť žalobkyni prístup k všetkým dokumentom obsiahnutým v spise týkajúcom sa zmluvy LIEN 97-2011, Komisia z vlastnej iniciatívy odovzdala uvedenému spolupracovníkovi nielen dokumenty obsiahnuté v zložkách 1 až 4 uvedeného spisu, ale tiež ďalšie dokumenty, ako to vyplýva zo správy uvedeného spolupracovníka.
- 63 Komisia preto do dnešného dňa nemôže potvrdiť, že dokumenty zo spisu týkajúceho sa zmluvy LIEN 97-2011, ku ktorým žalobkyňa požaduje prístup, sú výlučne tie, ktoré sú uvedené v zozname dokumentov, ktorý Komisia poskytla v liste z 8. júla 2002 a ktoré sa nachádzajú v zložkách 1 až 4 spisu týkajúceho sa zmluvy LIEN 97-2011. Toto tvrdenie odporuje zneniu správy spolupracovníka ombudsmana z 9. marca 2004, ktoré Komisia nespochybňuje.
- O zákonnosti neexistencie rozhodnutia Komisie týkajúceho sa žiadosti o neobmedzený prístup k ďalším dokumentom odovzdaným spolupracovníkovi ombudsmana
- 64 Treba pripomenúť, že účelom nariadenia č. 1049/2001, ako uvádzajú jeho odôvodnenie 4 a článok 1, je čo najúčinnejšie uplatniť právo verejnosti na prístup k dokumentom inštitúcií.
- 65 Odôvodnenie 1 nariadenia č. 1049/2001 odkazuje na ustanovenia článku 1 druhého odseku ZEÚ, podľa ktorého uvedená zmluva predstavuje novú etapu v procese utvárania čoraz užšieho spojenectva medzi národmi Európy, v ktorom sa prijímajú rozhodnutia čo najotvorenejšie a čo najbližšie k občanovi. Ako pripomína odôvodnenie 2 uvedeného nariadenia, právo na prístup verejnosti k dokumentom inštitúcií je spojené s ich demokratickou povahou.
- 66 Ak sa od Komisie požaduje zverejnenie dokumentu, je povinná posúdiť v každom konkrétnom prípade, či sa na dokument vzťahujú výnimky z práva na prístup k dokumentom inštitúcií vymedzené v článku 4 nariadenia č. 1049/2001 (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 1. júla 2008, Švédsko a Turco/Rada, C-39/05 P a C-52/05 P, Zb. s. I-4723, bod 35).
- 67 Okrem toho, ako vyplýva zo znenia odôvodnenia 13 nariadenia č. 1049/2001, aby bolo právo na prístup verejnosti k dokumentom inštitúcií Únie plne rešpektované, uplatňuje sa dvojstupňový administratívny postup s doplnkovou možnosťou súdneho konania alebo podania sťažnosti ombudsmanovi.
- 68 Takisto podľa judikatúry článku 7 a 8 nariadenia č. 1049/2001 tým, že upravujú konanie rozdelené na dve časti, majú na jednej strane umožniť rýchle a jednoduché vybavenie žiadostí o prístup k dokumentom dotknutých inštitúcií, ako aj na druhej strane prioritne umožniť zmier sporov, ktoré by prípadne mohli vzniknúť (rozsudok z 26. januára 2010, Internationaler Hilfsfonds/Komisia, už citovaný v bode 9 vyššie, bod 53).
- 69 Z pripomienok uvedených v bodoch 64 až 68 vyššie vyplýva, že dotknutá inštitúcia má povinnosť vykonať úplné preskúmanie všetkých dokumentov uvedených v žiadosti o zverejnenie. Taká požiadavka sa v zásade uplatňuje nielen v rámci vybavovania opakovanej žiadosti v zmysle článku 8 nariadenia č. 1049/2001, ale aj v rámci vybavovania prvej žiadosti v zmysle článku 7 uvedeného nariadenia.
- 70 V prejednávacom prípade treba v prvom rade uviesť, že Komisia v prvej odpovedi spresňuje: „Tento list sa samozrejme týka iba dokumentov, ku ktorým vám nebol poskytnutý prístup v rámci vašej návštevy v roku 2002. Ako vám už bolo vysvetlené v liste z 8. júla 2002, spis týkajúci sa zmluvy LIEN 97-2011 je rozdelený na štyri časti [zložky 1 až 4].“

- 71 Z tohto dôvodu bez toho, aby proti tomu Komisia namietala, treba konštatovať, že prvá odpoveď neobsahuje nijaký prvok odpovede na prvú žiadosť v rozsahu, v akom táto žiadosť smerovala k získaniu neobmedzeného prístupu k ďalším dokumentom odovzdaným spolupracovníkovi ombudsmana.
- 72 V druhom rade treba pripomenúť, že v prvej odpovedi sa Komisia uspokojila s konštatovaním, že dokumenty zo spisu týkajúceho sa zmluvy LIEN 97-2011 boli zaradené do zložiek 1 až 4 uvedeného spisu. Zo správy spolupracovníka ombudsmana, na ktorú sa výslovne odkazuje v prvej žiadosti, však vyplýva, že mu v rámci preskúmania sťažnosti 1874/2003/GG boli odovzdané iné dokumenty než tie, ktoré boli zaradené do zložiek 1 až 4 spisu týkajúceho sa zmluvy LIEN 97-2011. Vzhľadom na konštatovania, ktoré spolupracovník ombudsmana uviedol vo svojej správe, ktorá bola vyhotovená po oznámení zoznamu nachádzajúceho sa v liste z 8. júla 2002, Komisia mala v prípade nepreskúmania prvej žiadosti o neobmedzený prístup k ďalším dokumentom odovzdaným spolupracovníkovi ombudsmana prinajmenšom povinnosť vysvetliť, prečo sa domnieva, že tieto dokumenty neboli súčasťou spisu týkajúceho sa zmluvy LIEN 97-2011.
- 73 Z úvah uvedených v bodoch 70 a 72 vyššie vyplýva, že vzhľadom na to, že prvá odpoveď nebola odpoveďou na žiadosť o neobmedzený prístup k ďalším dokumentom odovzdaným spolupracovníkovi ombudsmana, Komisia si nesplnila svoju povinnosť vykonať úplné preskúmanie uvedenej žiadosti. Také nesplnenie povinnosti z jej strany predstavuje zjavné ohrozenie cieľa sledovaného nariadením o rýchlom a jednoduchom vybavení žiadostí o prístup, aký sa pripomína v bode 68 vyššie.
- 74 V treťom rade treba konštatovať, ako v podstate tvrdí Komisia, že znenie opakovanej žiadosti, na základe ktorého možno vymedziť jej predmet, nezodpovedá presne zneniu prvej žiadosti, ktoré malo ten istý účel.
- 75 Ako bolo konštatované v bode 61 vyššie, žalobkyňa totiž v prvej žiadosti výslovne požiadala nielen o neobmedzený a okamžitý prístup k všetkým dokumentom, ktoré spolupracovník ombudsmana označil v zložkách 1 až 4 spisu týkajúceho sa zmluvy LIEN 97-2011, ale takisto k ďalším dokumentom, ktoré boli uvedenému spolupracovníkovi odovzdané.
- 76 Naopak, žalobkyňa v opakovanej žiadosti výslovne požiadala Komisiu, aby jej „okamžite poskytla všetky dokumenty, ktoré bez výnimky odmietla zverejniť zo zložiek 1 až 4 spisu týkajúceho sa zmluvy LIEN 97-2011, ako aj [dodatočné dokumenty]“.
- 77 Preto sa predmet prvej žiadosti a predmet opakovanej žiadosti formálne zhodujú, iba pokiaľ ide o žiadosť o neobmedzený prístup k dokumentom zaradeným do zložiek 1 až 4 spisu týkajúceho sa zmluvy LIEN 97-2011. Naopak, treba konštatovať, že okrem týchto dokumentov žalobkyňa takisto požiadala o taký prístup jednak k ďalším dokumentom, ktoré boli odovzdané spolupracovníkovi ombudsmana, v prvej žiadosti, a jednak k dodatočným dokumentom v opakovanej žiadosti.
- 78 Taký terminologický nesúlad týkajúci sa predmetu prvej žiadosti a predmetu opakovanej žiadosti však nemôže odôvodňovať nevykonanie úplného preskúmania prvej žiadosti zo strany Komisie, aké sa uvádza v bode 73 vyššie, a ani nemôže zapríčiniť, že – ako tvrdí Komisia – žiadosť o neobmedzený prístup k dodatočným dokumentom, aká sa uvádza v opakovanej žiadosti, predstavuje novú žiadosť, takže predmet žiadosti žalobkyne o prístup by sa obmedzil iba na dokumenty zaradené do zložiek 1 až 4 spisu týkajúceho sa zmluvy LIEN 97-2011.
- 79 Po prvé treba totiž pripomenúť, že prvá žiadosť o neobmedzený prístup k dokumentom zo spisu týkajúceho sa zmluvy LIEN 97-2011 je novou žiadosťou o prístup, ktorá nasledovala po dvoch predchádzajúcich žiadostiach o neobmedzený prístup k tomu istému spisu, t. j. po žiadosti z 9. marca 2002 (pozri bod 3 vyššie) a žiadosti z 22. decembra 2004 (pozri bod 7 vyššie).

- 80 Vzhľadom na cieľ spočívajúci v rýchlosti a jednoduchosti postupu stanoveného nariadením č. 1049/2001 Súdny dvor za okolností, o ktoré ide v prejednávanom prípade a ktoré sú uvedené v bode 79 vyššie, v podstate rozhodol, že bolo možné odchyliť sa od dvojfázového konania, ktoré je stanovené na základe článkov 7 a 8 nariadenia č. 1049/2001 (rozsudok z 26. januára 2010, Internationaler Hilfsfonds/Komisia, už citovaný v bode 9 vyššie, body 60 a 61).
- 81 Z tohto dôvodu, keďže sa okolnosti prejednávanej veci zmenili výlučne v rozsahu, v akom žalobkyňa predložila prostredníctvom listov z 28. a 31. augusta 2009 novú žiadosť o neobmedzený prístup k dokumentom zo spisu týkajúceho sa zmluvy LIEN 97-2011, mala Komisia bez toho, aby čakala na hypotetickú opakovanú žiadosť, povinnosť vykonať úplné preskúmanie prvej žiadosti, a to najmä v súvislosti s ďalšími dokumentmi odovzdanými spolupracovníkovi ombudsmana.
- 82 Po druhé Komisia sa na účely odôvodnenia nevykonania preskúmania žiadostí žalobkyne o neobmedzený prístup k iným dokumentom než tým, ktoré sa nachádzajú v zložkách 1 až 4 spisu týkajúceho sa zmluvy LIEN 97-2011, v rámci prvej žiadosti a dokonca aj v rámci opakovanej žiadosti, nemohla odvolávať na veľmi všeobecnú a nepresnú povahu uvedených žiadostí.
- 83 Predovšetkým za predpokladu, že by žiadosť o prístup k ďalším dokumentom odovzdaným spolupracovníkovi ombudsmana alebo k dodatočným dokumentom bola formulovaná veľmi všeobecne a nepresne, treba pripomenúť, že článok 6 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001 stanovuje, že „ak žiadosť nie je dostatočne presná, orgán požiada žiadateľa, aby žiadosť spresnil, a žiadateľovi pri tom pomôže napríklad poskytnutím informácií o používaní verejných registrov dokumentov“.
- 84 Zo znenia tohto ustanovenia a predovšetkým z použitia slovies požiadať a pomôcť tak vyplýva, že samotné konštatovanie nedostatku presnosti žiadosti o prístup bez ohľadu na dôvody tejto nepresnosti má za následok, že inštitúcia, ktorej bola žiadosť určená, musí kontaktovať žiadateľa, aby lepšie vymedzil požadované dokumenty. Ide teda o ustanovenie v oblasti prístupu verejnosti k dokumentom, ktoré predstavuje formálne vyjadrenie zásady riadnej správy vecí verejných, ktorá patrí medzi záruky priznané právnym poriadkom Únie v správnych konaniach (rozsudok Súdu prvého stupňa z 13. apríla 2005, Verein für Konsumenteninformation/Komisia, T-2/03, Zb. s. II-1121, bod 107). Povinnosť pomoci je teda základom zabezpečenia potrebného účinku práva na prístup vymedzeného nariadením č. 1049/2001.
- 85 V tomto prípade však zo spisu prejednávanej veci nevyplýva, že by Komisia v súlade s ustanoveniami článku 6 nariadenia č. 1049/2001 a so zásadou riadnej správy vecí verejných požiadala pred prijatím napadnutého rozhodnutia žalobkyňu, aby presnejšie vymedzila požadované dokumenty tak v prvej žiadosti, ako aj v opakovanej žiadosti.
- 86 Následne v každom prípade Komisia nemôže tvrdiť, že žalobkyňu v liste z 20. júla 2010 upozornila na veľmi všeobecnú a nepresnú povahu jej žiadosti o neobmedzený prístup. Treba teda konštatovať, že tento list bez ohľadu na jeho obsah nebol žalobkyni určený v nadväznosti na prvú alebo opakovanú žiadosť pred prijatím napadnutého rozhodnutia, ale po prijatí tohto rozhodnutia. Z tohto dôvodu nie je uvedený list zjavne relevantný na účely posúdenia zákonnosti napadnutého rozhodnutia.
- 87 Z uvedených úvah vyplýva, že je potrebné prijať prvý žalobný dôvod založený na zjavne nesprávnom posúdení, pokiaľ ide o určenie predmetu prvej žiadosti, a následne na nesplnení povinnosti Komisie vykonať úplné preskúmanie uvedenej žiadosti, a preto treba zamietnuť návrh Komisie založený na čiastočnej neprípustnosti žiadosti o prístup k predmetným dokumentom.
- 88 Napadnuté rozhodnutie tak treba zrušiť, keďže sa ním žalobkyni implicitne odmieta prístup k dokumentom, ktoré Komisia odovzdala spolupracovníkovi ombudsmana a ktoré sú iné než tie, ktoré tento spolupracovník identifikoval v zložkách 1 až 4 spisu týkajúceho sa zmluvy LIEN 97-2011.

O treťom žalobnom dôvode založenom na porušení ustanovení článku 4 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1049/2001 a o štvrtom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 4 ods. 3 druhého pododseku toho istého nariadenia

Úvodné pripomienky

- 89 Nariadenie č. 1049/2001 upravuje prístup verejnosti k dokumentom inštitúcií ako všeobecné pravidlo, avšak stanovuje výnimky založené na niektorých verejných a súkromných záujmoch.
- 90 Podľa ustálenej judikatúry treba výnimky z prístupu k dokumentom vykladať a uplatňovať reštriktívnym spôsobom, aby sa neznemožnilo uplatnenie všeobecnej zásady spočívajúcej v poskytnutí verejnosti čo najširšieho prístupu k dokumentom, ktorými inštitúcie disponujú (pozri rozsudok Súdneho dvora z 1. februára 2007, Sison/Rada, C-266/05 P, Zb. s. I-1233, bod 63 a tam citovanú judikatúru, a pozri v tomto zmysle rozsudok Švédsko a Turco/Rada, už citovaný v bode 66 vyššie, body 35 a 36). Navyše zásada proporcionality vyžaduje, aby výnimky nepresiahli hranice toho, čo je primerané a potrebné na dosiahnutie sledovaného cieľa (rozsudok Súdneho dvora zo 6. decembra 2001, Rada/Hautala, C-353/99 P, Zb. s. I-9565, bod 28).
- 91 Okrem toho preskúmanie požadované na účely vybavenia žiadosti o prístup k dokumentom musí mať v zásade konkrétnu povahu. Na jednej strane samotná okolnosť, že dokument sa týka záujmu chráneného výnimkou, nepostačuje totiž na odôvodnenie jej uplatnenia (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 13. septembra 2000, Denavit Nederland/Komisia, T-20/99, Zb. s. II-3011, bod 45). Takéto uplatnenie môže byť v zásade odôvodnené len za predpokladu, že inštitúcia predtým preskúmala po prvé, či prístup k dokumentu môže konkrétne a skutočne ohroziť chránený záujem, a po druhé, či za predpokladov uvedených v článku 4 ods. 2 a 3 nariadenia č. 1049/2001 neexistuje prevažujúci verejný záujem odôvodňujúci zverejnenie dotknutého dokumentu. Na druhej strane riziko ohrozenia chráneného záujmu musí byť primerane predvídateľné, a nie čisto hypotetické (rozsudok Súdu prvého stupňa zo 7. februára 2002, Kuijer/Rada, T-211/00, Zb. s. II-485, bod 56). Preskúmanie, ktoré má inštitúcia vykonať na účely uplatnenia výnimky, preto musí byť vykonané konkrétne a musí byť zjavné z odôvodnenia rozhodnutia (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdu prvého stupňa z 19. júla 1999, Hautala/Rada, T-14/98, Zb. s. II-2489, bod 67, zo 6. apríla 2000, Kuijer/Rada, T-188/98, Zb. s. II-1959, bod 38, a Verein für Konsumenteninformation/Komisia, už citovaný v bode 84 vyššie, bod 69).
- 92 V zásade konkrétne a individuálne preskúmanie každého dokumentu je potrebné tiež preto, že aj za predpokladu, že je jasné, že žiadosť o prístup sa týka dokumentov chránených výnimkou, jedine takéto preskúmanie umožní dotknutej inštitúcii posúdiť možnosť poskytnúť žiadateľovi čiastočný prístup v súlade s článkom 4 ods. 6 nariadenia č. 1049/2001. V rámci uplatňovania pravidiel postupu týkajúcich sa prístupu verejnosti k dokumentom Rady a Komisie [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 340, 1993, s. 41) Všeobecný súd už považoval posúdenie dokumentov vykonané podľa kategórií, a nie vo vzťahu ku konkrétnym informáciám obsiahnutým v týchto dokumentoch, za nedostatočné, pričom preskúmanie vyžadované od inštitúcie jej musí umožniť konkrétne posúdiť, či sa uplatňovaná výnimka skutočne vzťahuje na všetky informácie obsiahnuté v predmetných dokumentoch (rozsudky Súdu prvého stupňa Verein für Konsumenteninformation/Komisia, už citovaný v bode 84 vyššie, bod 73, a zo 6. júla 2006, Franchet a Byk/Komisia, T-391/03 a T-70/04, Zb. s. II-2023, bod 117; pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 12. októbra 2000, JT's Corporation/Komisia, T-123/99, Zb. s. II-3269, bod 46).
- 93 Inštitúcie tak v zásade majú povinnosť preskúmať po prvé, či dokument, ktorý je predmetom žiadosti o prístup, patrí do pôsobnosti jednej z výnimiek uvedených v článku 4 nariadenia č. 1049/2001, po druhé, či zverejnenie môže konkrétne a skutočne ohroziť chránený záujem, a po tretie v prípade kladnej odpovede, či sa potreba ochrany uplatní na celý dokument.

94 Vo svetle týchto zásad je potrebné preskúmať tretí a štvrtý žalobný dôvod, ktorý žalobkyňa uviedla.

O treťom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 4 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1049/2001

95 Žalobkyňa v podstate tvrdí, že voči jedinej osobe, ktorá sa mohla domáhať ochrany súkromia alebo integrity jednotlivca, bolo zo strany kazašských orgánov začaté vyšetrovanie pred odstúpením od zmluvy; že jej meno bolo orgánom a verejnosti tejto krajiny, ale aj Komisii známe a že uvedenej osobe bola vzhľadom na závažné protiprávne konanie uložená pokuta, takže už bola poškodená dobrá povest' tejto osoby. Žalobkyňa dodáva, že pri menovitom neuvedení osôb, ktorých súkromie a integrita mali byť podľa Komisie chránené, mohla Komisia uviesť ich zamestnanie. Napokon dokumenty, v prípade ktorých Komisia poukazuje na nebezpečenstvo porušenia súkromia a integrity jednotlivca, majú väčší význam na účely sporu, o ktorý ide v tomto konaní.

96 Komisia spochybňuje dôvodnosť tretieho žalobného dôvodu a tvrdí, že pri skúmaní požadovaných dokumentov konštatovala, že súkromie a integrita určitého počtu osôb mohli byť ohrozené. Žalobkyni neprislúcha rozhodovať o tom, ktorý jednotlivec je hodný ochrany svojho súkromia a integrity. Navyše žalobkyňa nikdy neuviedla meno osoby, ktorú označila v replike.

97 V prejednávacom prípade Všeobecný súd uvádza, že v odôvodnení 11 nariadenia č. 1049/2001 sa pripomína, že „pri posudzovaní výnimiek majú orgány zohľadniť tie zásady v právnych predpisoch spoločenstva, ktoré sa týkajú ochrany osobných údajov vo všetkých oblastiach činnosti únie“.

98 Článok 4 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1049/2001 stanovuje výnimku z prístupu k dokumentu v prípade, ak by jeho zverejnením bola ohrozená ochrana súkromia alebo integrita jednotlivca, a to najmä v súlade s právnymi predpismi Únie týkajúcimi sa ochrany osobných údajov.

99 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že znenie článku 4 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1049/2001, ktoré je nedeliteľným ustanovením, vyžaduje, aby sa prípadný dosah na súkromie a integritu jednotlivca vždy skúmal a posúdil v súlade s právnou úpravou Únie týkajúcou sa ochrany osobných údajov, a to najmä s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov (Ú. v. ES L 8, 2001, s. 1; Mim. vyd. 13/026, s. 102) (rozsudok Súdneho dvora z 29. júna 2010, Komisia/Bavarian Lager, C-28/08 P, Zb. s. I-6055, bod 59).

100 Článok 4 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1049/2001 zavádza špecifický a posilnený režim ochrany osoby, ktorej osobné údaje by prípadne mohli byť oznámené verejnosti (rozsudok Komisia/Bavarian Lager, už citovaný v bode 99 vyššie, bod 60).

101 Nariadenia č. 45/2001 a 1049/2001 boli prijaté v navzájom blízkych dátumoch. Neobsahujú ustanovenia upravujúce výslovne prednosť jedného nariadenia pred druhým. Treba teda v zásade zabezpečiť ich plnú uplatniteľnosť (rozsudok Komisia/Bavarian Lager, už citovaný v bode 99 vyššie, bod 56).

102 Podľa článku 1 ods. 1 nariadenia č. 45/2001 je cieľom tohto nariadenia chrániť „základné práva a slobody fyzických osôb, a najmä ich právo na súkromie vzhľadom na spracovávanie osobných údajov“.

103 Z prvej vety odôvodnenia 15 nariadenia č. 45/2001 vyplýva, že normotvorca Únie sa odvolával na potrebu uplatnenia článku 6 ZEÚ a prostredníctvom toho aj článku 8 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (EDLP), „ak takéto spracovanie realizujú inštitúcie alebo [a – *neoficiálny preklad*] orgány spoločenstva pri výkone činností spadajúcich mimo pôsobnosť tohto nariadenia, najmä tých, ktoré sú stanovené v hlavách V a VI Zmluvy [o EÚ v znení pred Lisabonskou zmluvou]“. Na druhej strane sa takýto odkaz nezdá potrebným pre spracovanie v rámci výkonu

činností patriacich do pôsobnosti uvedeného nariadenia, keďže v takýchto prípadoch je to zjavne samotné nariadenie č. 45/2001, ktoré sa uplatní (rozsudok Komisia/Bavarian Lager, už citovaný v bode 99 vyššie, bod 62).

104 Z toho vyplýva, že pokiaľ je cieľom žiadosti založenej na nariadení č. 1049/2001 získanie prístupu k dokumentom obsahujúcim osobné údaje, ustanovenia nariadenia č. 45/2001 sa v plnej miere uplatnia (rozsudok Komisia/Bavarian Lager, už citovaný v bode 99 vyššie, bod 63). Treba však pripomenúť, že článok 8 nariadenia č. 45/2001 ukladá najmä adresátovi prenosu osobných údajov povinnosť preukázať potrebu zverejnenia týchto údajov (rozsudok Komisia/Bavarian Lager, už citovaný v bode 99 vyššie, bod 45). Takisto článok 18 toho istého nariadenia zveruje najmä dotknutej osobe právo kedykoľvek z presvedčivých dôvodov týkajúcich sa jej situácie namietat voči spracovaniu údajov, ktoré sa jej týkajú.

105 V prejednávanom prípade po prvé, pokiaľ ide o dokumenty zo spisu týkajúceho sa zmluvy LIEN 97-2011, o ktorom sa Komisia domnieva, že jeho obsah nemôže byť zverejnený z dôvodu, že sa naň vzťahuje výnimka podľa článku 4 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1049/2001, tie môžu byť vzhľadom na bod 4.2 napadnutého rozhodnutia a tabuľku, ktorá je súčasťou prílohy uvedeného rozhodnutia, identifikované takto:

- zložka 1: dokumenty 2/1999 a 7/1999 podčasť 2 (rámce 1 a 2),
- zložka 4 časť I: dokumenty 19/1999, 2/2000, 5/2000, 10/2001, 14/2001 (rámce 1 až 3),
- zložka 4 časť II: dokumenty 14/1999, 19/1999, 9/2001 (rámce 1 až 3).

106 Po druhé po preskúmaní odpovede Komisie na druhé opatrenie na vykonanie dokazovania treba najskôr konštatovať, že obsah týchto dokumentov, o ktorých Komisia tvrdí, že sa na ne vzťahuje výnimka na základe článku 4 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1049/2001, sa týka osobných údajov samotnej žalobkyne:

- zložka 1: dokumenty 2/1999 a 7/1999 podčasť 2 (rámce 1 a 2),
- zložka 4 časť I: dokumenty 19/1999 a 2/2000,
- zložka 4 časť II: dokument 14/1999.

107 Vzhľadom na pripomienky uvedené v bodoch 90 a 102 vyššie v súvislosti tak s reštriktívnym výkladom výnimiek uvedených v článku 4 nariadenia č. 1049/2001, ako aj s predmetom nariadenia č. 1049/2001 sa treba domnievať, že zverejnenie osobných údajov, ktoré sa týkajú výlučne žiadateľa o predmetný prístup, nemožno odmietnuť z dôvodu, že by tým bola ohrozená ochrana súkromia a integrity jednotlivca.

108 Preto pokiaľ ide o dokumenty uvedené v bode 106 vyššie, Komisia nesprávne odmietla ich zverejnenie na základe výnimky uvedenej v článku 4 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1049/2001.

109 Navyše treba spresniť rozsah takého zverejnenia dokumentov, ktoré obsahujú osobné údaje týkajúce sa žiadateľa o prístup. Totiž za takých okolností, pokiaľ nie je ochrana záujmu upraveného v článku 4 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1049/2001 nevyhnutná vo vzťahu k žiadateľovi o prístup, musí byť práve naopak zaručená vo vzťahu k tretím osobám, a to v súlade s ustanoveniami nariadenia č. 45/2001. Na rozdiel od zásady, podľa ktorej má nariadenie č. 1049/2001 za cieľ zabezpečiť širokej verejnosti právo na prístup k dokumentom inštitúcií (rozsudok Sison/Rada, už citovaný v bode 90 vyššie, bod 43), treba preto uviesť, že pokiaľ ako v prejednávanom prípade predmetné dokumenty obsahujú osobné

údaje týkajúce sa žiadateľa o prístup, právo tohto žiadateľa na ich zverejnenie na základe práva na prístup k dokumentom inštitúcií nemôže mať za následok vznik práva širokej verejnosti na prístup k uvedeným dokumentom.

- 110 Naďalej treba po preskúmaní odpovede Komisie na druhé opatrenie na vykonanie dokazovania konštatovať, že obsah týchto dokumentov, na ktorý sa podľa Komisie vzťahuje výnimka podľa článku 4 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1049/2001, sa týka osobných údajov fyzických osôb, ktoré nie sú so žalobkyňou prepojené:
- zložka 4 časť I: dokumenty 5/2000, 10/2001 a 14/2001 (rámce 1 až 3),
 - zložka 4 časť II: dokumenty 19/1999 a 9/2001 (rámce 1 až 3).
- 111 Samozrejme treba najskôr zamietnuť tvrdenie Komisie, podľa ktorého žalobkyňa v replike nikdy neuviedla meno osoby, ktorú označuje za osobu, ktorá nemôže mať právo na ochranu súkromia a integrity jednotlivca. Treba totiž konštatovať, že také tvrdenie sa zakladá na zjavne nesprávnom skutkovom stave, pretože zo žaloby výslovne vyplýva, že v nej žalobkyňa uvedenú osobu označila menom.
- 112 Naopak, Komisia správne tvrdí, že žalobkyni neprislúcha posúdiť, či určitá osoba môže, alebo nemôže uplatňovať právo na ochranu svojho súkromia a svojej integrity. Z judikatúry uvedenej v bodoch 99 až 101, 103 a 104 vyššie totiž vyplýva, že ochranu, ktorá musí byť poskytnutá osobným údajom v rámci uplatnenia ustanovení článku 4 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1049/2001, treba zaručiť pri dôslednom dodržaní ustanovení nariadenia č. 45/2001. Toto nariadenie však nestanovuje výnimku z ochrany základného práva, ktoré zaručuje, z dôvodu, že by sa predmetné údaje týkali osoby, ktorá nemá právo na takú ochranu.
- 113 Treba teda výlučne preskúmať, či Komisia mala dôvod domnievať sa, že niektoré dokumenty, ku ktorým žalobkyňa požadovala úplný prístup, obsahovali osobné údaje, ktoré by odôvodňovali rozhodnutie o odmietnutí poskytnúť žalobkyni úplný prístup k uvedeným dokumentom na základe článku 4 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1049/2001.
- 114 Po prvé z článku 2 písm. a) nariadenia č. 45/2001 totiž vyplýva, že „osobné údaje“ znamenajú akékoľvek informácie týkajúce sa identifikovanej alebo identifikovateľnej fyzickej osoby [a] identifikovateľná osoba je ten, kto môže byť priamo alebo nepriamo identifikovaný s odvolaním sa na identifikačné číslo, alebo na jeden alebo viacero faktorov špecifických pre jeho alebo jej fyzickú, fyziologickú, duševnú, hospodársku, kultúrnu alebo spoločenskú identitu“.
- 115 Po druhé z judikatúry vyplýva, že krstné mená a priezviská možno považovať za osobné údaje v zmysle článku 2 písm. a) nariadenia č. 45/2001 (rozsudok Komisia/Bavarian Lager, už citovaný v bode 99 vyššie, bod 68).
- 116 Navyše Súdny dvor rozhodol, že úkon spočívajúci v odkaze na komunikačnom nosiči na rôzne osoby a v ich identifikácii buď prostredníctvom ich mena, alebo iným spôsobom, napríklad prostredníctvom ich telefónneho čísla alebo informácií o ich pracovných podmienkach a o ich voľnom čase, predstavuje „spracovanie osobných údajov“ v zmysle smernice Európskeho parlamentu a Rady 95/46/EHS z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov (Ú. v. ES L 281, s. 31; Mim. vyd. 13/015, s. 355) (rozsudok Súdneho dvora zo 6. novembra 2003, Lindqvist, C-101/01, Zb. s. I-12971, bod 27).
- 117 Okrem údajov týkajúcich sa mena je preto potrebné domnievať sa, že informácie týkajúce sa odborných činností vykonávaných určitou osobou možno takisto považovať za osobné údaje, pretože jednak ide o informácie týkajúce sa pracovných podmienok uvedených osôb a jednak uvedené informácie umožňujú nepriamu identifikáciu fyzickej osoby v zmysle článku 2 písm. a) nariadenia č. 45/2001, keďže sa môžu spájať s určitým dátumom alebo konkrétnym kalendárnym obdobím.

- 118 V prejednávacom prípade však z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že pokiaľ ide o výnimku na základe článku 4 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1049/2001, Komisia spresnila, že nezverejnené časti niektorých dokumentov obsahovali mená osôb a informácie týkajúce sa ich povesti a že uvedené dokumenty odkazovali na informácie o vyšetrovaní trestných činov, protiprávných konaní, výhrad v súvislosti s korupčným konaním mimovládnych organizácií zúčastnených na zmluve LIEN 97-2011, pričom tieto odkazy nevyhnutne neodrážali stanovisko Komisie, ale v prípade, že by boli zverejnené, mohli poškodiť povest' uvedených osôb a ohroziť tak ochranu ich súkromia a integrity.
- 119 V tejto súvislosti treba najskôr uviesť, že žalobkyňa nespochybňuje, že dokumenty zo spisu týkajúceho sa zmluvy LIEN 97-2011 uvedené v bode 110 vyššie obsahujú osobné údaje v zmysle nariadenia č. 45/2001.
- 120 Následne bez toho, aby to žalobkyňa spochybnila, treba konštatovať, že Komisia vykonala konkrétne a individuálne preskúmanie dokumentov zo spisu týkajúceho sa zmluvy LIEN 97-2011 uvedených v bode 110 vyššie.
- 121 Bez ohľadu na stručnú povahu takého odôvodnenia zo strany Komisie, aké bolo zhrnuté v bode 118 vyššie, na účely odôvodnenia uplatnenia výnimky podľa článku 4 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1049/2001, z tohto odôvodnenia skutočne vyplýva, že Komisia v dokumentoch zo spisu týkajúceho sa zmluvy LIEN 97-2011 uvedených v bode 110 vyššie označila údaje, ktoré by mohli byť chránené podľa ustanovení uvedenej výnimky.
- 122 Napokon žalobkyňa tvrdí, že dokumenty zo spisu týkajúceho sa zmluvy LIEN 97-2011 uvedené v bode 110 vyššie obsahovali údaje o jedinej osobe, ktorá sa nemohla dovolávať ochrany súkromia a integrity jednotlivca, a že tieto dokumenty mali prevažujúci význam v spore, v ktorom v tomto prípade žalobkyňa vystupuje proti Komisii, ale aj v spore, ktorý prejednáva Tribunal de première instance de Bruxelles. Nijaké z týchto tvrdení však nemôže obstať.
- 123 Po prvé, ako totiž bolo uvedené v bode 112 vyššie, nie je potrebné na základe ustanovení článku 4 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1049/2001 overiť, či sa predmetné údaje týkajú osoby, ktorá sa podľa týchto ustanovení nemôže dovolávať ochrany svojho súkromia a svojej integrity.
- 124 Po druhé z judikatúry spomínanej v bodoch 99 až 101, 103 a 104 vyššie vyplýva, že ochrana, ktorá musí byť poskytnutá osobným údajom v rámci uplatnenia ustanovení článku 4 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1049/2001, je osobitná a posilnená. Preto musí byť uvedené uplatnenie zaručené pri dôslednom dodržaní ustanovení nariadenia č. 45/2001. Na rozdiel od výnimky uvedenej v článku 4 ods. 3 druhom pododseku nariadenia č. 1049/2001 sa však od výnimky vyplývajúcej z ustanovení článku 4 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1049/2001 a z nariadenia č. 45/2001 nemožno odchýliť na základe existencie prevažujúceho verejného záujmu. Preto by v prípade, že by žalobkyňa tvrdila, že sa domáhala prevažujúceho verejného záujmu, pričom by uvádzala, že predmetné dokumenty mali prevažujúci význam tak v spore, v ktorom vystupuje proti Komisii, ako aj v spore, ktorý prejednáva Tribunal de première instance de Bruxelles, bolo tak potrebné konštatovať, že toto tvrdenie je zjavne neúčinné.
- 125 Z tohto dôvodu, pokiaľ ide o dokumenty uvedené v bode 110 vyššie, Komisia správne na základe výnimky upravenej v článku 4 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1049/2001 odmietla ich úplné zverejnenie.
- 126 Z bodov 108 a 125 vyššie vyplýva, že treba prijať tretí žalobný dôvod ako čiastočne dôvodný, pričom napadnuté rozhodnutie treba zrušiť v rozsahu, v akom je v rozpore s ustanoveniami článku 4 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1049/2001 z dôvodu, že sa ním na základe uvedených ustanovení žalobkyni výslovne odmieta prístup k dokumentom uvedeným v bode 106 vyššie.

O štvrtom žalobnom dôvode založenom na porušení ustanovení článku 4 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1049/2001

- 127 Žalobkyňa v podstate tvrdí, že Komisia neuviedla nijaké konkrétne tvrdenie odôvodňujúce odmietnutie zverejniť dokumenty zo spisu týkajúceho sa zmluvy LIEN 97-2011 na základe článku 4 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1049/2001 a nepreukázala, že desať rokov po odstúpení od zmluvy by zverejnenie dokumentov týkajúcich sa buď vykonania auditu, alebo v súčasnosti ukončeného rozhodovacieho procesu v súvislosti so zmluvou vážne ohrozilo jej schopnosť správne spravovať finančné prostriedky Únie a rozhodovací proces na základe budúcich zmlúv. Dodáva, že Komisia nesprávne poukazuje na spor, o ktorom v súčasnosti rozhoduje Tribunal de première instance de Bruxelles, s cieľom zamietnuť žalobkyni úplný prístup k dokumentom zo spisu týkajúceho sa zmluvy LIEN 97-2011, a to z dôvodu, že informácie, ktoré obsahuje, by mohli preukázať neodôvodnenú povahu žaloby, ktorú Komisia podala na tento súd.
- 128 Napokon existovali viaceré prevažujúce verejné záujmy, ktoré odôvodňovali zverejnenie požadovaných dokumentov, a to jednak záujem žalobkyne, jej sponzorov, ako aj verejnosti na určení dôvodov, pre ktoré Komisia jednostranne zrušila zmluvu spolufinancovanú žalobkyňou, ktorá bola prevažujúcim záujmom, pokiaľ ide o verejné zdravie, a jednak záujem založený na tom, že žaloba, ktorú podala Komisia na Tribunal de première instance de Bruxelles vo verejnom záujme, vyžaduje určenie dôvodov postupu Komisie a napokon záujem členských štátov na tom, aby vedeli, či Komisia dodržiava právne predpisy Únie.
- 129 Komisia v podstate spochybňuje dôvodnosť štvrtého žalobného dôvodu a odkazuje na argumentáciu uvedenú v bode 4.1 napadnutého rozhodnutia, ktorá sa týka potreby všeobecnej ochrany rozhodovacieho procesu inštitúcie. Tvrdí, že v rámci výnimiek podľa ustanovení článku 4 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1049/2001 nemá povinnosť zohľadniť individuálny záujem žalobkyne na zverejnení určitých dokumentov najmä preto, aby jej bola zaručená lepšia obrana v rámci sporového konania, ktoré prebieha na Tribunal de première instance de Bruxelles. Domnieva sa, že žalobkyňa v replike uvádza nové tvrdenia, ktoré smerujú k preukázaniu existencie prevažujúceho verejného záujmu, teda tvrdenia, ktoré nie sú prípustné a ktoré sú v každom prípade nedostatočné ne účely neuplatnenia výnimky uvedenej v článku 4 ods. 3 druhom pododseku nariadenia č. 1049/2001.
- 130 V prejednávanom prípade Všeobecný súd pripomína, že podľa článku 4 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1049/2001 bude prístup k dokumentu, ktorý obsahuje stanoviská pre vnútornú potrebu v rámci rokovaní a predbežných porád v dotknutej inštitúcii, odmietnutý aj po prijatí rozhodnutia, ak by zverejnenie dokumentu mohlo vážne narušiť rozhodovací proces inštitúcie, pokiaľ nepreváži verejný záujem na jeho zverejnení.
- 131 Vzhľadom na zásadu reštriktívneho výkladu výnimiek z práva na prístup k dokumentom inštitúcií, ktorá bola uvedená v bode 90 vyššie, Súdny dvor rozhodol, že druhý pododsek článku 4 ods. 3 nariadenia umožňuje – aj po prijatí rozhodnutia – odmietnutie iba v prípade časti dokumentov pre vnútornú potrebu, konkrétne dokumentov obsahujúcich stanoviská pre vnútornú potrebu v rámci rokovaní a predbežných porád v dotknutej inštitúcii, pokiaľ by ich zverejnenie vážne narušilo rozhodovací proces tejto inštitúcie (rozsudok Súdneho dvora z 21. júla 2011, Švédsko/MyTravel a Komisia, C-506/08 P, Zb. s. I-6237, bod 79).
- 132 Cieľom tohto ustanovenia nariadenia č. 1049/2001 je preto chrániť niektoré typy dokumentov, ktoré boli vyhotovené v rámci konania a ktorých zverejnenie, aj keby k nemu došlo po skončení tohto konania, by vážne narušilo rozhodovací proces dotknutej inštitúcie. Tieto dokumenty musia obsahovať „stanoviská pre vnútornú potrebu v rámci rokovaní a predbežných porád v dotknutej inštitúcii“.
- 133 Napokon podľa ustálenej judikatúry uvedenej v bodoch 91 a 92 vyššie na jednej strane preskúmanie musí mať na účely vybavenia žiadosti o prístup k dokumentom v zásade konkrétnu a individuálnu povahu a na druhej strane riziko ohrozenia chráneného záujmu, aby sa naň dalo odvolávať, musí byť primerane predvídateľné, a nie čisto hypotetické.

– Hlavné úvahy

- ¹³⁴ V prejednávacom prípade, pokiaľ ide o dokumenty zo spisu týkajúceho sa zmluvy LIEN 97-2011, v súvislosti s ktorými sa Komisia domnievala, že ich obsah nemôže byť zverejnený z dôvodu, že sa naň vzťahuje výnimka podľa článku 4 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1049/2001, tieto dokumenty môžu byť vzhľadom na bod 4.1 napadnutého rozhodnutia a tabuľku, ktorá je súčasťou prílohy napadnutého rozhodnutia, identifikované takto:
- zložka 1: dokumenty 4/1999, 6/1999 (rámec 2), 7/1999 (podčasť 2) a 8/1999,
 - zložka 2: dokumenty 4/1999 a 1/2000,
 - zložka 4 časť I: dokument bez číselného označenia, ktorý Komisia v bode 4.1 napadnutého rozhodnutia (s. 8) a v tabuľke, ktorá je súčasťou prílohy uvedeného rozhodnutia (s. 3), označila ako dokument bez uvedenia dátumu, a dokumenty 2/1999, 3/1999 (rámec 2), 4/1999 (rámce 1, 2 a 3), 5/1999, 7/1999 až 14/1999, 16/1999, 17/1999, 19/1999 (podčasť 1), 23/1999, 25/1999, 26/1999 (podčasť 1), 1/2000, 2/2000, 4/2000, 2/2001 (rámce 1 a 2), 3/2001 (rámce 1 a 2), 6/2001, 13/2001 (rámce 1 a 2) a 19/2001 (rámec 3),
 - zložka 4 časť II: dokumenty 2/1999 (rámec 2), 7/1999 až 9/1999, 12/1999, 14/1999, 18/1999 (rámce 1 a 2), 20/1999 (rámce 2, 3, 5, 7 a 9), 2/2000 (rámec 2), 3/2000 (rámec 2), 4/2000 (rámec 1), 1/2001, 2/2001 (rámce 1 a 2), 3/2001 (rámce 1 a 2) a 7/2001 (rámce 1 a 2).
- ¹³⁵ V tomto štádiu skúmania štvrtého žalobného dôvodu treba najskôr preskúmať, či v súlade s judikatúrou spomínanou v bode 92 vyššie Komisia v napadnutom rozhodnutí vykonala konkrétne a individuálne preskúmanie každého dokumentu uvedeného v bode 134 vyššie.
- ¹³⁶ V tejto súvislosti treba konštatovať, že prvky odôvodnenia týkajúce sa uplatnenia výnimky podľa ustanovení článku 4 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1049/2001 sa nachádzajú v bode 4.1 napadnutého rozhodnutia a v tabuľke, ktorá je súčasťou prílohy uvedeného rozhodnutia.
- ¹³⁷ Bod 4.1 napadnutého rozhodnutia sa delí na tri časti, ktoré sa týkajú troch rôznych rozhodovacích procesov, z ktorých prvý súvisí s vykonaním auditu a šetrení vo veci zmluvy LIEN 97-2011 (bod 4.1.1), druhý s odstúpením od zmluvy LIEN 97-2011 (bod 4.1.2) a tretí s možnosťou prijať príkaz na vymáhanie a jeho vykonanie (bod 4.1.3). Navyše pred týmito tromi bodmi sa nachádzajú štyri odseky, ktoré sú úvodom k bodu 4.1 napadnutého rozhodnutia (ďalej len „úvod k bodu 4.1“). Napokon z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, aké je uvedené v časti začínajúcej druhým odsekom bodu 4.1.3 (pozri s. 10 napadnutého rozhodnutia) a končiacej posledným odsekom bodu 4.1, vyplýva, že uvedené odôvodnenie sa týka všetkých oblastí, ktorými sa zaoberajú už citované body 4.1.1, 4.1.2 a 4.1.3. Preto sa treba domnievať, že toto odôvodnenie predstavuje záver bodu 4.1 napadnutého rozhodnutia (ďalej len „odôvodnenie uvedené v závere bodu 4.1“).
- ¹³⁸ Po prvé, pokiaľ ide o odôvodnenie uvedené v úvode bodu 4.1 napadnutého rozhodnutia, je potrebné uviesť, že Komisia sa uspokojila s pripomenutím ustanovení článku 4 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1049/2001, uvedením všetkých dokumentov, v súvislosti s ktorými sa domáhala uplatnenia výnimky podľa uvedených ustanovení, a napokon s poukázaním na to, že obsah týchto dokumentov „neodráž[al] konečné stanoviská Komisie, ale obsah[oval] úvahy, stratégie rokovania a možné scenáre, s ktorými zamestnanci Komisie ráтали“, a že „účelom týchto dokumentov bolo poskytnúť inštrukcie určené na interné použitie a slúži[li] ako prípravné dokumenty pre stanoviská v priebehu rozhodovacieho procesu“.
- ¹³⁹ Preto odôvodnenie uvedené v úvode bodu 4.1 napadnutého rozhodnutia neobsahuje konkrétne a individuálne preskúmanie dokumentov zo spisu týkajúceho sa zmluvy LIEN 97-2011, v súvislosti s ktorými sa Komisia domáhala uplatnenia výnimky podľa článku 4 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1049/2001.

- 140 Po druhé, pokiaľ ide o odôvodnenie uvedené v bodoch 4.1.1 až 4.1.3 napadnutého rozhodnutia, treba konštatovať, že Komisia sa uspokojila s abstraktným a všeobecným uvedením dôvodov, pre ktoré by sa výnimka podľa článku 4 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1049/2001 uplatnila v prípade dokumentov zo spisu týkajúceho sa zmluvy LIEN 97-2011, ktoré boli uvedené v týchto troch bodoch.
- 141 V bode 4.1.1, ktorý sa týka rozhodovacieho procesu, pokiaľ ide o „prípravu inšpekcie, ako aj stanovísk k otázke, či, kedy a ako sa má vykonať audit“, Komisia uviedla výlučne dokumenty zo spisu týkajúceho sa zmluvy LIEN 97-2011, ktoré sa viažu k takému procesu, a všeobecne uviedla, že sa týkali schôdzí a telefonických rozhovorov úradníkov, ktorí spravovali zmluvu LIEN 97-2011 a vyhľadávali všetky relevantné skutočnosti, ktoré motivovali žalobkyňu k zmene partnera v rámci uvedenej zmluvy. Napokon dodala, že jej konečné stanovisko súvisiace s inšpekciou vykonanou v tomto prípade a so skutočnosťami týkajúcimi sa zmeny partnera bolo žalobkyni oznámené a nachádzalo sa vo viacerých zverejnených dokumentoch.
- 142 Rovnako v bode 4.1.2 týkajúcom sa rozhodovacieho procesu, pokiaľ ide o „odstúpenie od zmluvy [LIEN 97-2011]“, Komisia uviedla iba dokumenty zo spisu týkajúceho sa zmluvy LIEN 97-2011, ktoré sa viažu k takému procesu, a všeobecne uviedla, že ide o interné porady a návrhy, ktoré Komisia v prevažnej časti neuplatnila v konečnom rozhodnutí o odstúpení od zmluvy LIEN 97-2011.
- 143 Napokon v bode 4.1.3 týkajúcom sa rozhodovacieho procesu, pokiaľ ide o možnosť prijať príkaz na vymáhanie a jeho vykonanie, Komisia uviedla iba dokumenty zo spisu týkajúceho sa zmluvy LIEN 97-2011, ktoré sa viažu k takému procesu, a všeobecne uviedla, že niektoré z nich obsahovali výpočty, ktoré jej úseky nepoužili. Na záver uviedla, že jej konečné stanovisko v súvislosti s významom vymáhanej sumy a konečnými výpočtami, ktoré boli základom príkazu na vymáhanie, bolo oznámené.
- 144 Preto odôvodnenie uvedené v bodoch 4.1.1 až 4.1.3 napadnutého rozhodnutia neobsahuje konkrétne a individuálne preskúmanie dokumentov zo spisu týkajúceho sa zmluvy LIEN 97-2011, v súvislosti s ktorými sa Komisia domáhala uplatnenia výnimky podľa článku 4 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1049/2001.
- 145 Po tretie, pokiaľ ide o odôvodnenie uvedené v závere bodu 4.1 napadnutého rozhodnutia, Komisia v ňom poukázala na viaceré tvrdenia, ktoré sú v podstate uvedené v bodoch 159 až 161 nižšie, v súvislosti s ktorými sa domnieva, že zverejnením dokumentov zo spisu týkajúceho sa predmetnej zmluvy LIEN 97-2011 „by si verejnosť urobila obraz o [jej] pracovných metódach... pri prijímaní rozhodnutia, ... [a že] taká situácia by mala veľmi negatívny vplyv na [jej] rozhodovací proces... vo veciach tohto druhu“. Treba konštatovať, že také odôvodnenie je všeobecné a abstraktné a neobsahuje konkrétne a individuálne preskúmanie dokumentov zo spisu týkajúceho sa zmluvy LIEN 97-2011, v súvislosti s ktorými sa Komisia domáha uplatnenia výnimky podľa článku 4 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1049/2001.
- 146 Po štvrté, pokiaľ ide o tabuľku, ktorá je súčasťou prílohy napadnutého rozhodnutia, stačí konštatovať, že Komisia v poslednom odseku strany 3 uvedeného rozhodnutia uvádza, že „ak dokument nie je neobmedzene prístupný, [v uvedenej tabuľke] sa nachádza odkaz na nariadenie č. 1049/2001 a príslušné výnimky“.
- 147 Ako sa okrem toho uvádza v názve šiestich stĺpcov tabuľky, ktorá je súčasťou prílohy napadnutého rozhodnutia, Komisia v súvislosti s každým dotknutým dokumentom v uvedených stĺpcoch uviedla iba:
- jeho číslo (stĺpec 1),
 - jeho dátum (stĺpec 2),

- jeho opis (stĺpec 3),
- jeho obsah a pôsobnosť (stĺpec 4),
- stav jeho zverejnenia (stĺpec 5),
- výnimky, ktoré sa naň uplatnia (stĺpec 6).

148 V tejto tabuľke tak Komisia stručne opisuje predmet každého z uvedených dokumentov, stav zverejnenia a v prípade odmietnutia poskytnúť neobmedzený prístup k dokumentu právny základ uvedeného odmietnutia. Neobsahuje však nijaké vysvetlenie umožňujúce pochopiť, prečo by úplné zverejnenie obsahu dokumentu narušilo záujem chránený výnimkou, ktorú použila Komisia.

149 Preto tabuľka, ktorá je súčasťou prílohy napadnutého rozhodnutia, neobsahuje konkrétne a individuálne preskúmanie dokumentov zo spisu týkajúceho sa zmluvy LIEN 97-2011, v súvislosti s ktorými sa Komisia odvolávala na výnimku podľa článku 4 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1049/2001.

150 Z uvedených úvah vyplýva, že v prípade, že sa v napadnutom rozhodnutí nenachádza konkrétne a individuálne preskúmanie narušenia záujmu chráneného článkom 4 ods. 3 druhým pododsekom nariadenia č. 1049/2001, ktoré by vyplývalo zo zverejnenia jedného z dokumentov zo spisu týkajúceho sa zmluvy LIEN 97-2011 uvedených v bode 134 vyššie, Komisia tým, že výslovne odmietla zverejnenie týchto dokumentov na základe uvedených ustanovení, porušila tieto ustanovenia.

– Dodatočné úvahy

151 Navyše v záujme riadneho výkonu spravodlivosti a vzhľadom na cieľ rýchleho a jednoduchého vybavenia žiadostí o prístup k dokumentom európskych inštitúcií, ktorý sleduje nariadenie č. 1049/2001 a ktorý sa pripomína v bode 68 vyššie, treba na to, aby Komisia mohla vyvodiť všetky potrebné dôsledky z tohto rozsudku, preskúmať, či sa Komisia mohla bez ohľadu na záver prijatý v bode 150 vyššie, pokiaľ ide o všetky dokumenty uvedené v bode 134 vyššie, domáhať jednak uplatnenia výnimky podľa ustanovení článku 4 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1049/2001 a jednak či sa na základe tejto výnimky mohla odvolávať na všeobecné a abstraktné odôvodnenie, ktoré použila na účely zamietnutia zverejnenia uvedených dokumentov.

152 Vzhľadom na judikatúru spomínanú v bode 131 vyššie treba najskôr preskúmať, či dokumenty uvedené v bode 134 vyššie obsahujú stanovisko v zmysle článku 4 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1049/2001.

153 Vzhľadom na skutočnosti uvedené v spise k prejednávanej veci a pri neexistencii konkrétneho a individuálneho preskúmania zo strany Komisie dokumentov zo spisu týkajúceho sa zmluvy LIEN 97-2011, v súvislosti s ktorými Komisia poukazuje na ustanovenia článku 4 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1049/2001, sa však Všeobecný súd nemôže vyjadriť k posúdeniu, či všetky dokumenty uvedené v bode 134 vyššie sú, alebo nie sú stanoviskami. Z toho vyplýva, že Všeobecný súd sa v záujme riadneho výkonu spravodlivosti vyjadrí k uvedenému posúdeniu iba v prípade, že tieto dokumenty zjavne neobsahujú stanoviská v zmysle článku 4 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1049/2001.

154 Po preskúmaní odpovede Komisie na druhé opatrenie na vykonanie dokazovania tak Všeobecný súd vzhľadom na judikatúru pripomenutú v bode 131 vyššie a úvahy uvedené v bode 53 vyššie konštatuje, že spomedzi dokumentov uvedených v bode 134 vyššie nasledujúce dokumenty zjavne neobsahujú stanoviská, ale obsahujú buď:

- poznámky k telefonickým rozhovorom alebo zo stretnutí so žalobkyňou, alebo výmenu informácií či komentárov medzi zamestnancami o žalobkyni, a to:
 - zložka 1: dokumenty 4/1999 a 7/1999 (podčasť 2),

- zložka 2: dokument 4/1999,
- zložka 4 časť I: dokumenty 2/1999, 12/1999, 13/1999, 16/1999, 19/1999 (podčasť 1) a 2/2000,
- zložka 4 časť II: dokumenty 9/1999, 14/1999 a 4/2000 (rámec 1),
- všeobecné komentáre k veci týkajúcej sa zmluvy LIEN 97-2011, a to:
 - zložka 4 časť I: dokument 4/1999 (rámce 1 a 2),
 - zložka 4 časť II: dokumenty 2/1999 (rámec 2), 2/2000 (rámec 2) a 3/2000 (rámec 2),
- žiadosti o všeobecné informácie vo veci týkajúcej sa zmluvy LIEN 97-2011 alebo výmenu týchto informácií, a to:
 - zložka 4 časť I: dokumenty 8/1999 až 11/1999 a 23/1999,
 - zložka 4 časť II: dokumenty 7/1999, 8/1999, 20/1999 (rámce 2, 3 a 9) a 3/2000 (rámec 2),
- alebo pokyny či všeobecné komentáre, pokiaľ ide o vykonanie auditu vo veci týkajúcej sa zmluvy LIEN 97-2011, a to:
 - zložka 1: dokument 6/1999 (rámec 2),
 - zložka 4 časť I: dokumenty 3/1999 (rámec 2) a 17/1999,
 - zložka 4 časť II: dokument 12/1999.

- 155 Z tohto dôvodu sa Komisia zjavne nesprávne domáha uplatnenia ustanovení článku 4 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1049/2001 na účely odmietnutia poskytnúť prístup k dokumentom zo spisu týkajúceho sa zmluvy LIEN 97-2011 uvedeným v bode 154 vyššie, a to v rozsahu, v akom uvedené dokumenty zjavne neobsahujú stanovisko v zmysle uvedeného článku.
- 156 Následne v súvislosti s dokumentmi uvedenými v bode 134 vyššie s výnimkou tých, ktoré sú uvedené v bode 154 vyššie, pretože zjavne neobsahujú stanovisko, je potrebné určiť, či abstraktné a všeobecné dôvody, ktoré Komisia v prípade týchto dokumentov uviedla v napadnutom rozhodnutí, môžu popri konkrétnych a individuálnych dôvodoch podporiť odmietnutie zverejnenia uvedených dokumentov.
- 157 Dôvody, aké sa uvádzajú v bodoch 138, 141 až 143 a 145 vyššie, môžu byť v podstate rozdelené do štyroch kategórií, ktoré sú vymedzené nižšie.
- 158 V prvom rade z odôvodnenia uvedeného v bode 4.1 napadnutého rozhodnutia a v bodoch 4.1.1 až 4.1.3 uvedeného rozhodnutia vyplýva, že predmetné dokumenty obsahovali názory zamestnancov Únie, ktoré boli formulované v rámci rokovaní a predbežných porád v súvislosti so zmluvou LIEN 97-2011. Konkrétne sa tieto názory týkali jednak rozhodnutí prijatých v súvislosti s vykonaním auditu a šetrení a jednak odstúpenia od uvedenej zmluvy a možnosti rozhodnutia o príkaze na vymáhanie. Uvedené názory však neodrážali konečné stanoviská, ktoré Komisia prijala v súvislosti s týmito tromi krokmi.
- 159 Následne z odôvodnenia uvedeného v závere bodu 4.1 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že na účely ochrany základných zásad, ktoré sú základom rozhodovacieho procesu Komisie, a to najmä zásady kolegiality, bolo potrebné zabezpečiť, aby jej zamestnanci mohli vyjadriť svoje stanoviská a návrhy.

- 160 Okrem toho z odôvodnenia uvedeného v závere bodu 4.1 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že zverejnením dokumentov uvedených v bode 134 vyššie by verejnosť získala obraz o pracovných metódach Komisie pri prijímaní rozhodnutia. Taká situácia by preto mala v podobných prípadoch veľmi negatívny vplyv na jej rozhodovací proces.
- 161 Napokon z odôvodnenia uvedeného v závere bodu 4.1 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že zverejnenie dokumentov týkajúcich sa spôsobu výpočtu, ktorý bol prijatý na základe návrhu na vymáhanie, by viedlo k predvídateľnému ohrozeniu vnútroštátneho súdneho konania, ktoré prebieha v Belgicku.
- 162 Vzhľadom na tieto štyri kategórie všeobecných a abstraktných odôvodnení Všeobecný súd najskôr konštatuje, že tvrdenie Komisie, podľa ktorého predmetné dokumenty nemôžu byť zverejnené, pretože obsahujú osobné názory, ktoré jej zamestnanci vyjadrili na vnútorné účely, názory, ktoré sú súčasťou fázy pred prijatím konečného rozhodnutia Komisie a ktoré okrem toho neodrážajú konečné stanovisko Komisie, naráža na samotné znenie článku 4 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1049/2001.
- 163 Treba totiž uviesť, že článok 4 ods. 3 druhý pododsek nariadenia č. 1049/2001 výslovne pripúšťa, že po prijatí rozhodnutia bude prístup k dokumentu, ktorý obsahuje stanoviská pre vnútornú potrebu, ktoré sú súčasťou rokovaní a predbežných porád v dotknutej inštitúcii, poskytnutý, pokiaľ by zverejnenie dokumentu vážne nenarušilo rozhodovací proces inštitúcie.
- 164 V prejednávacom prípade sa však Komisia uspokojila s tvrdením, že „skutočnosť, že predmetné dokumenty, ktoré sa týkali vykonania auditu alebo odstúpenia od zmluvy, boli vyhotovené a rozdelené pred niekoľkými rokmi, nebráni tomu, aby mohla očakávať, že [jej] rozhodujúci proces... môže byť vážne ohrozený z už uvedených dôvodov“. Také odôvodnenie je z dôvodu jeho čisto hypotetickej povahy nedostatočné vzhľadom na požiadavku uvedenú v bode 91 vyššie v súvislosti s existenciou objektívneho konkrétneho a nie hypotetického rizika ohrozenia chráneného záujmu.
- 165 Po druhé Komisia nemôže tvrdiť, že zverejnenie dokumentov týkajúcich sa vykonania auditu a príkazu na vymáhanie, o ktoré ide v prejednávanej veci, by subjektom, ktorým sú určené fondy Únie, umožnilo obísť pravidlá uplatniteľné v oblasti auditu alebo príkazov na vymáhanie a tým v budúcnosti vážne ohroziť jej rozhodovací proces.
- 166 Spôsoby vykonania auditu sa totiž zakladajú na právnych normách a známych vedeckých pravidlách odborníkov, keďže sa vyučujú v rámci kurzov zameraných na vzdelávanie audítorov. To isté platí aj v prípade pravidiel vykonania príkazu na vymáhanie. Preto nemožno tvrdiť, že by poznanie takých pravidiel vážne ohrozilo rozhodovací proces, ktorý bol v prejednávanej veci ukončený, alebo dokonca rozhodovací proces Komisie v podobných veciach.
- 167 Po tretie Komisia navyše nemôže odôvodniť odmietnutie prístupu k sporným dokumentom potrebou chrániť v budúcnosti v podobných situáciách svojich zamestnancov proti akémukoľvek vonkajšiemu tlaku, a teda ani rozhodovací proces v podobných veciach.
- 168 Za predpokladu, že sporné dokumenty skutočne obsahujú údaje týkajúce sa zamestnancov Komisie, ktoré nemožno zverejňovať, aby títo zamestnanci neboli vystavení vonkajšiemu tlaku, treba totiž najskôr konštatovať, že – ako vyplýva z pripomienok uvedených v bodoch 130 až 132 vyššie – článok 4 ods. 3 druhý pododsek nariadenia č. 1049/2001 nemá za cieľ chrániť osobné údaje, ktoré môžu predovšetkým vystaviť zamestnancov vonkajším tlakom, ale jeho cieľom je chrániť výlučne niektoré typy dokumentov. Následne treba pripomenúť, že normotvorca Únie v článku 4 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1049/2001 stanovil špeciálne ustanovenie, ktorého účelom je v prípade potreby výslovne obmedziť zverejnenie osobných dokumentov s cieľom chrániť súkromie a integritu jednotlivca.

- 169 Komisia preto nemôže odôvodniť odmietnutie zverejnenia takých osobných údajov na základe ustanovení článku 4 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1049/2001.
- 170 Po štvrté treba konštatovať, že na rozdiel od toho, čo tvrdí Komisia, skutočnosť, že niektoré dokumenty sa týkajú výpočtu sumy, ktorá sa má vymáhať a ktorá je predmetom sporu, o ktorom rozhoduje vnútroštátny belgický súdny orgán, nemôže byť dôvodom odmietnutia zverejnenia uvedených dokumentov zo spisu týkajúceho sa zmluvy LIEN 97-2011.
- 171 Odôvodnenie 16 nariadenia č. 1049/2001 stanovuje, že režim prístupu verejnosti k dokumentom inštitúcií, ktorý uvedené nariadenie zavádza, platí bez toho, aby boli dotknuté existujúce práva na prístup k dokumentom súdnych orgánov.
- 172 Z ustanovení nariadenia č. 1049/2001 totiž nevyplýva, že právo vnútroštátnych súdnych orgánov na prístup k dokumentom umožňuje odchýlku od všeobecného pravidla prístupu verejnosti k dokumentom inštitúcií stanoveného nariadením č. 1049/2001, a to predovšetkým pri zohľadnení judikatúry uvedenej v bode 90 vyššie, podľa ktorej sa výnimky z uvedeného práva vykladajú restriktívne a ich taxatívny výpočet sa nachádza v článku 4 nariadenia č. 1049/2001.
- 173 Preto, pokiaľ ide o dokumenty týkajúce sa výpočtu v súvislosti s návrhom na vymáhanie, Komisia nesprávne odmietla zverejniť ich obsah z dôvodu, že uvedený výpočet je predmetom sporu, o ktorom v súčasnosti rozhoduje belgický vnútroštátny súdny orgán.
- 174 Z predchádzajúcich dodatočných úvah vyplýva, že nijaké zo štyroch abstraktných a všeobecných dôvodov, ktoré Komisia uviedla v súvislosti s dokumentmi vymedzenými v bode 134 vyššie, nemôže okrem konkrétnych a individuálnych dôvodov podporiť odmietnutie zverejnenia uvedených dokumentov.
- 175 Vzhľadom na protiprávnosť, na ktorú sa poukazuje predovšetkým v bode 150 vyššie, treba bez toho, aby bolo potrebné preskúmať tvrdenia žalobkyne týkajúce sa existencie prevažujúceho verejného záujmu, prijať štvrtý žalobný dôvod v celom rozsahu, a teda zrušiť napadnuté rozhodnutie v rozsahu, v akom sa v ňom na základe výnimky podľa ustanovení článku 4 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1049/2001 žalobkyni výslovne odmieta poskytnutie prístupu k dokumentom zo spisu týkajúceho sa zmluvy LIEN 97-2011, ktoré sú uvedené v bode 134 vyššie.

O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení povinnosti odôvodnenia

- 176 Na jednej strane žalobkyňa Komisii vytýka, že jednak nevysvetlila dôvody, prečo sa počet dokumentov, o ktorých obsahu bolo vyhlásené, že buď čiastočne, alebo úplne nepatrí do pôsobnosti žiadosti o neobmedzený prístup k dokumentom zo spisu týkajúceho sa zmluvy LIEN 97-2011, zvýšil v období medzi prvou odpoveďou a napadnutým rozhodnutím. Na druhej strane Komisia jednak nevysvetlila, z akého právneho základu vychádzala na účely vyhlásenia, že niektoré dokumenty alebo časti dokumentov úplne alebo čiastočne nepatria do pôsobnosti uvedenej žiadosti o prístup, a tiež nevysvetlila dôvody, pre ktoré spis týkajúci sa zmluvy LIEN 97-2011 obsahuje dokumenty alebo časti dokumentov, ktoré nepatria do uvedeného predmetu. Žalobkyňa dodáva, že tieto nezrovnalosti, ba dokonca rozpornosti, ktoré vyplývajú z napadnutého rozhodnutia, boli jasne uvedené v listoch, ktoré adresovala predsedovi Komisie 11. júna 2010 a 11. augusta 2010 a ktoré sú prílohou repliky.
- 177 Komisia spochybňuje dôvodnosť druhého žalobného dôvodu a v tejto súvislosti sa domnieva, že z právneho hľadiska si dostatočne splnila svoju povinnosť odôvodnenia, pokiaľ ide o uplatnenie výnimiek, ktoré sú základom rozhodnutia o zamietnutí úplného prístupu k dokumentom zo spisu týkajúceho sa zmluvy LIEN 97-2011.
- 178 V prejednávacom prípade treba najskôr konštatovať, že dva listy, ktoré žalobkyňa adresovala predsedovi Komisie 11. júna 2010 a 11. augusta 2010, sú z obdobia po prijatí napadnutého rozhodnutia a po podaní žaloby v tejto veci. Keďže tieto listy napísala samotná žalobkyňa, nemožno ich považovať za

dôkazy, o ktorých sa žalobkyňa dozvedela počas konania. Také posúdenie by totiž účastníkovi konania umožnilo, aby sám sebe zaobstaral dôkaz, ako aj obišiel pravidlo predkladania dôkazov zo strany žalobkyne v štádiu žaloby, aké je stanovené v článku 44 rokovacieho poriadku. Z toho istého dôvodu sa ani nemožno domnievať, že uvedené listy by vzhľadom na to, že ich existencia sa preukázala počas tohto konania, predstavovali nové dôkazy, ktoré by umožnili uvedenie nového žalobného dôvodu v zmysle článku 48 ods. 2 rokovacieho poriadku.

- 179 Preto treba zamietnuť žiadosť žalobkyne o doloženie dvoch listov adresovaných prezidentovi Komisie 11. júna 2010 a 11. augusta 2010 do spisu v tejto veci.
- 180 V prvom rade treba pripomenúť, že z judikatúry vyplýva, že povinnosť odôvodnenia je podstatnou formálnou náležitosťou, ktorú treba odlišovať od otázky dôvodnosti odôvodnenia týkajúcej sa zákonnosti sporného aktu z vecnej stránky (rozsudok Súdu prvého stupňa z 12. decembra 2007, Akzo Nobel a i./Komisia, T-112/05, Zb. s. II-5049, bod 94).
- 181 Okrem toho podľa ustálenej judikatúry odôvodnenie požadované článkom 296 ZFEÚ musí byť prispôbené charakteru sporného aktu a musia z neho jasne a jednoznačne vyplývať úvahy inštitúcie, ktorá prijala akt, umožňujúce dotknutým subjektom spoznať dôvody prijatého opatrenia a súdu Únie vykonávať svoju právomoc preskúmania. Požiadavka odôvodnenia musí byť posúdená vzhľadom na okolnosti daného prípadu, najmä vzhľadom na obsah aktu, povahu uvádzaných dôvodov, ako aj záujem, ktorý môžu mať na získaní takýchto vysvetlení osoby, ktorým je akt určený, alebo ďalšie osoby priamo a individuálne dotknuté takýmto aktom. Nevyžaduje sa, aby odôvodnenie vymedzovalo všetky relevantné skutkové a právne okolnosti, pretože otázku, či odôvodnenie aktu zodpovedá požiadavkám článku 296 ZFEÚ, treba posudzovať nielen vzhľadom na znenie aktu, ale tiež na jeho kontext, ako aj na všetky právne pravidlá upravujúce dotknutú oblasť (rozsudky Súdneho dvora z 2. apríla 1998, Komisia/Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, Zb. s. I-1719, bod 63, a Sison/Rada, už citovaný v bode 90 vyššie, bod 80).
- 182 Pokiaľ ide o žiadosť o prístup k dokumentom, ak predmetná inštitúcia odmietne takýto prístup, musí na základe informácií, ktorými disponuje, v každom konkrétnom prípade preukázať, že na dokumenty, ku ktorým sa prístup požaduje, sa skutočne vzťahujú výnimky upravené v článku 4 nariadenia č. 1049/2001 (rozsudky Súdneho dvora z 26. apríla 2005, Sison/Rada, T-110/03, T-150/03 a T-405/03, Zb. s. II-1429, bod 60, a zo 17. mája 2006, Kallianos/Komisia, T-93/04, Zb. VS s. I-A-2-115 a II-A-2-537, bod 90). V rámci tejto judikatúry teda prislúcha inštitúcii, ktorá odmietla prístup k dokumentu, predložiť odôvodnenie umožňujúce jednak pochopiť a overiť, či sa požadovaného dokumentu skutočne týka oblasť, na ktorú sa vzťahuje uvádzaná výnimka, a jednak, či potreba ochrany súvisiaca s touto výnimkou je skutočná (rozsudok z 26. apríla 2005, Sison/Rada, už citovaný, bod 61).
- 183 V prejednávanom prípade treba na účely posúdenia dôvodnosti druhého žalobného dôvodu odlišiť tri kategórie nasledujúcich dokumentov:
- dokumenty, v súvislosti s ktorými Komisia neprijala rozhodnutie z dôvodu, že nepatrili do pôsobnosti predmetnej žiadosti o prístup, pretože neboli predmetom opakovanej žiadosti v zmysle článku 8 nariadenia č. 1049/2001,
 - dokumenty, v súvislosti s ktorými Komisia neprijala rozhodnutie z dôvodu, že nepatrili do pôsobnosti predmetnej žiadosti o prístup, pretože sa netýkali zmluvy LIEN 97-2011,
 - dokumenty alebo časti dokumentov, ku ktorým Komisia odmietla poskytnúť žalobkyni prístup z dôvodu, že sa na ne uplatnila jedna z výnimiek uvedených v článku 4 nariadenia č. 1049/2001.

Dokumenty, v súvislosti s ktorými Komisia neprijala rozhodnutie z dôvodu, že nepatrili do pôsobnosti predmetnej žiadosti o prístup, pretože neboli predmetom opakovanej žiadosti

- 184 Je nesporné, že tieto dokumenty predstavujú ďalšie dokumenty odovzdané spolupracovníkovi ombudsmana, tak ako sú označené v prvej žiadosti.
- 185 Pokiaľ ide o tieto dokumenty, treba sa domnievať, že neprijatie rozhodnutia zo strany Komisie, hoci – ako bolo konštatované v bode 61 vyššie – z prvej žiadosti výslovne vyplýva, že žalobkyňa žiadala o neobmedzený prístup k ďalším dokumentom odovzdaným spolupracovníkovi ombudsmana, musí byť posúdené ako implicitné odmietnutie prístupu v zmysle článku 8 nariadenia č. 1049/2001, ktoré môže byť napadnuté žalobou na Všeobecnom súde.
- 186 Také implicitné odmietnutie zahrnuje podľa definície absolútny nedostatok odôvodnenia. Z toho vyplýva, že úvahy a tvrdenia, ktoré Komisia v tejto súvislosti uviedla na súde Únie, nemôžu napraviť taký nedostatok odôvodnenia, a to aj keby boli správne (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 24. októbra 1996, Nemecko a i./Komisia, C-329/93, C-62/95 a C-63/95, Zb. s. I-5151, bod 48, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 19. októbra 2005, Freistaat Thüringen/Komisia, T-318/00, Zb. s. II-4179, bod 127). Takým je najmä prípad, pokiaľ ide o údajne nepresnú povahu znenia prvej žiadosti. Ako bolo totiž konštatované v bodoch 83 a 85 vyššie, Komisia má v takom prípade v súlade s článkom 6 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001 a so zásadou riadnej správy veci verejných skutočne povinnosť vyzvať žalobkyňu, aby presnejšie vymedzila požadované dokumenty, čo však v tomto prípade neurobila.
- 187 Z uvedených úvah vyplýva, že pokiaľ ide o dokumenty odovzdané spolupracovníkovi ombudsmana, napadnuté rozhodnutie obsahuje implicitné odmietnutie prístupu k týmto dokumentom, ktoré požadovala žalobkyňa, a že toto odmietnutie nevyhovuje povinnosti odôvodnenia, ktorú inštitúciám Únie ukladá článok 296 ZFEÚ.

Dokumenty, v súvislosti s ktorými Komisia neprijala rozhodnutie z dôvodu, že nepatrili do pôsobnosti predmetnej žiadosti o prístup, pretože sa netýkali zmluvy LIEN 97-2011

- 188 Pokiaľ ide o tieto dokumenty, treba najskôr zdôrazniť, že v odpovedi na otázku Všeobecného súdu na pojednávaní žalobkyňa výslovne potvrdila, že jej žiadosť o prístup sa vzťahovala iba na dokumenty, ktoré sa týkajú zmluvy LIEN 97-2011. Vzhľadom na predmet uvedenej žiadosti, aký žalobkyňa potvrdila na pojednávaní, je teda potrebné na základe odpovede Komisie na druhé opatrenie na vykonanie dokazovania preskúmať, či sa správne domnievala, že obsah niektorých dokumentov zo spisu týkajúceho sa zmluvy LIEN 97-2011 úplne alebo čiastočne nespadal pod tento predmet. Z tohto dôvodu treba pripomenúť, že uvedené dokumenty sú tie, ktorými sa zaoberá bod 3.1 napadnutého rozhodnutia.

– Dokumenty, ktorých obsah údajne vôbec nepatrí do pôsobnosti žiadosti o prístup

- 189 Pokiaľ ide o dokumenty, o ktorých sa Komisia domnievala, že obsah vôbec nepatrí do pôsobnosti žiadosti o prístup, tieto dokumenty môžu byť vzhľadom na bod 3.1 napadnutého rozhodnutia a tabuľku, ktorá je súčasťou prílohy tohto rozhodnutia, identifikované takto:
- zložka 1: dokument 7/1999 podčasť 1 (ktorý zodpovedá e-mailu adresovanému Európskemu dobrovoľníckemu centru 30. marca 1999 o 9.50 hod),
 - zložka 4 časť I: dokument 6/1999 [uvádza sa iba v tabuľke, ktorá je súčasťou prílohy napadnutého rozhodnutia (strana 5)],

— zložka 4 časť II: dokumenty 15/1999, 21/1999, 23/1999, 24/1999, 26/1999, 1/2000, 5/2000, 6/2000, 10/2000, 11/2000, 14/2000, 4/2001 a 6/2001.

¹⁹⁰ Po preskúmaní odpovede Komisie na druhé opatrenie na vykonanie dokazovania Všeobecný súd predovšetkým konštatuje, že obsah nasledujúcich dokumentov, ktoré podľa Komisie údajne vôbec nepatria do predmetu žiadosti žalobkyne o prístup, sa práve naopak viaže jednak priamo alebo nepriamo a jednak úplne alebo čiastočne – bez toho, aby Všeobecný súd musel v tomto rozsudku označiť predmetné časti v uvedených dokumentoch – k predmetu žiadosti o prístup do spisu k zmluve LIEN 97-2011:

— zložka 1: dokument 7/1999 podčasť 1,

— zložka 4 časť I: dokument 6/1999,

— zložka 4 časť II: dokumenty 15/1999, 21/1999, 24/1999, 26/1999, 1/2000, 10/2000 a 6/2001.

¹⁹¹ Pokiaľ ide ďalej o dokument 23/1999 zo zložky 4 časti II spisu týkajúceho sa zmluvy LIEN 97-2011, Všeobecný súd konštatuje, že na rozdiel od toho, čo uviedla Komisia na strane 12 tabuľky, ktorá je súčasťou prílohy napadnutého rozhodnutia, jeho obsah sa netýka výlučne stretnutia, ktoré nesúvisí so zmluvou LIEN 97-2011. Ak by to bol totiž prípad druhej podčasti uvedeného dokumentu, ktorá začína spojením „Now, an other very important issue“, potom sa obsah prvej podčasti toho istého dokumentu, ktorý začína oslovením „Dear Isabella“, týka zmluvy LIEN 97-2011.

¹⁹² Rovnako, pokiaľ ide o dokument 6/2000 zo zložky 4 časti II spisu týkajúceho sa zmluvy LIEN 97-2011, Všeobecný súd konštatuje, že tento dokument obsahuje jednak prvú podčasť, v ktorej je uvedený e-mail, ktorého predmet sa netýka zmluvy LIEN 97-2011, a jednak druhú podčasť obsahujúcu rukou písané poznámky. Tieto poznámky sú dostatočne čitateľné na to, aby mohla byť identifikovaná chronológia udalostí súvisiacich so zmluvou LIEN 97-2011. Okrem toho niektoré z uvedených udalostí sú opísané v dokumente 23/1999 zo zložky 4 časti I spisu týkajúceho sa zmluvy LIEN 97-2011, pričom uvedený dokument bol zverejnený s výnimkou riadku 49 tabuľky, ktorú obsahuje. Z tohto dôvodu jedine obsah prvej podčasti dokumentu 6/2000 zo zložky 4 časti II spisu týkajúceho sa zmluvy 97-2011 nepatrí do predmetu žiadosti žalobkyne o prístup.

¹⁹³ Napokon, pokiaľ ide o nasledujúce dokumenty, Všeobecný súd konštatuje, že Komisia sa správne domnievala, že ich obsah vôbec nepatrí do predmetu žiadosti žalobkyne o prístup: zložka 4 časť II: dokumenty 5/2000, 11/2000, 14/2000 a 4/2001.

¹⁹⁴ Z uvedených konštatovaní vyplýva, že pokiaľ ide o dokumenty uvedené v bode 190 vyššie, dokument 23/1999 (podčasť 1) zo zložky 4 časti II a dokument 6/2000 (podčasť 2) zo zložky 4 časti II, treba sa domnievať, že napadnuté rozhodnutie podobne ako v prípade záveru uvedeného v bode 187 vyššie obsahuje implicitné odmietnutie prístupu k týmto dokumentom požadovaným žalobkyňou a že toto odmietnutie nevyhovuje povinnosti odôvodnenia, ktorú inštitúciám Únie ukladá článok 296 ZFEÚ.

– Dokumenty, ktorých obsah údajne čiastočne nepatrí do pôsobnosti žiadosti o prístup

¹⁹⁵ Pokiaľ ide o tieto dokumenty, možno ich vzhľadom na bod 3.1 napadnutého rozhodnutia a tabuľku, ktorá tvorí jeho prílohu, identifikovať takto:

— zložka 1: dokumenty 1/1999, 2/1999 a 6/1999,

— zložka 2: dokumenty 1/1999 a 5/1999,

— zložka 4 časť I: dokumenty 1/1999, 3/1999 (rámec 1), 14/2001 (rámec 4) a 19/2001 (rámce 1 a 2),

— zložka 4 časť II: dokumenty 1/1999, 2/1999, 5/1999, 12/1999, 18/1999, 20/1999, 22/1999, 2/2000 až 4/2000, 8/2000, 9/2000 a 9/2001.

196 Po preskúmaní odpovede Komisie na druhé opatrenie na vykonanie dokazovania, Všeobecný súd konštatuje, že obsah nasledujúcich dokumentov, ktoré podľa Komisie údajne vôbec nepatria do predmetu žiadosti žalobkyne o prístup, sa práve naopak priamo alebo nepriamo viaže k zmluve 97-2011:

— zložka 1: dokumenty 2/1999 a 6/1999 (rámec 1),

— zložka 2: dokument 1/1999,

— zložka 4 časť I: dokumenty 3/1999 (rámec 1), 14/2001 (rámec 4) a 19/2001 (rámce 1 a 2),

— zložka 4 časť II: dokumenty 1/1999 (rámec 1), 12/1999, 3/2000 (rámec 3), 8/2000 a 9/2001 (rámec 4).

197 Naopak, pokiaľ ide o obsah nasledujúcich dokumentov, Všeobecný súd konštatuje, že Komisia sa správne domnievala, že nepatrili do predmetu žiadosti o prístup:

— zložka 1: dokument 1/1999,

— zložka 2: dokument 5/1999,

— zložka 4 časť I: dokument 1/1999,

— zložka 4 časť II: dokumenty 1/1999 (rámce 2 až 4), 2/1999 (rámce 1 a 3), 5/1999, 18/1999 (rámec 3), 20/1999 (rámec 11), 22/1999, 2/2000 (rámce 1 a 3), 3/2000 (rámec 1), 4/2000 (rámec 2) a 9/2000.

198 Z predchádzajúcich konštatovaní vyplýva, že pokiaľ ide o dokumenty uvedené v bode 196 vyššie, treba sa domnievať, že napadnuté rozhodnutie podobne ako v prípade záveru uvedeného v bode 187 vyššie obsahuje implicitné odmietnutie prístupu k týmto dokumentom požadovaným žalobkyňou a že toto odmietnutie nevyhovuje povinnosti odôvodnenia, ktorú inštitúciám Únie ukladá článok 296 ZFEÚ.

Dokumenty, ku ktorým Komisia odmietla poskytnúť žalobkyni prístup z dôvodu, že sa na ne uplatnila jedna z výnimiek uvedených v článku 4 nariadenia č. 1049/2001

199 Pokiaľ ide o obsah týchto dokumentov, treba najskôr pripomenúť, že Komisia na to, aby žalobkyni odmietla poskytnúť prístup k týmto dokumentom, vychádzala z ustanovení článku 4 ods. 1 písm. b) a článku 4 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1049/2001.

200 Z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že v hlave 4 s názvom „Dôvody odmietnutia“ sú uvedené všetky dôvody, pre ktoré sa Komisia domnievala, že zverejnenie obsahu predmetných dokumentov by ohrozovalo ciele chránené článkom 4 ods. 1 písm. b) a článkom 4 ods. 3 druhým pododsekom nariadenia č. 1049/2001, a preto muselo byť na základe týchto článkov odmietnuté.

201 Ako sa pripomína v bode 181 vyššie, požadované odôvodnenie však musí najmä umožniť súdu Únie, aby vykonal svoju právomoc preskúmania. Okrem toho treba vzhľadom na judikatúru citovanú v bode 182 vyššie overiť, či sa dokumentov, v súvislosti s ktorými sa Komisia domáha uplatnenia článku 4 ods. 1 písm. b) a článku 4 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1049/2001, skutočne týka oblasť, na ktorú sa vzťahuje uvádzaná výnimka, a navyše, či potreba ochrany súvisiaca s touto výnimkou je skutočná.

- 202 Po prvé, pokiaľ ide o dokumenty, v súvislosti s ktorými sa Komisia domáhala uplatnenia výnimky podľa článku 4 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1049/2001, z konštatovaní uvedených v bodoch 106 a 110 vyššie vyplýva, že uvedených dokumentov sa skutočne týka oblasť, na ktorú sa vzťahuje uvedená výnimka. Okrem toho z bodov 97 až 126 vyššie vyplýva, že Všeobecný súd mohol vykonať svoju právomoc súdneho preskúmania napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom sa týka uvedených dokumentov. Z tohto dôvodu, pokiaľ ide o tieto dokumenty, si Komisia splnila povinnosť odôvodnenia, ktorú inštitúciám Únie ukladá článok 296 ZFEÚ.
- 203 Po druhé, pokiaľ ide o dokumenty, v súvislosti s ktorými sa Komisia domáha uplatnenia výnimky podľa článku 4 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1049/2001, treba bez ohľadu na skutočnosť, že Všeobecný súd dospel v bode 155 vyššie k záveru, že dokumenty uvedené v bode 154 vyššie zjavne neobsahujú stanoviská v zmysle tohto ustanovenia, konštatovať, že Komisia navyše v rozpore s požiadavkami stanovenými judikatúrou uvedenou v bode 182 vyššie neuviedla, kde sa v uvedených dokumentoch podľa nej nachádzali také stanoviská. Z tohto dôvodu odmietnutie zverejnenia dokumentov uvedených v bode 154 vyššie nevyhovuje povinnosti odôvodnenia, ktorú inštitúciám Únie ukladá článok 296 ZFEÚ.
- 204 Naopak, pokiaľ ide o iné dokumenty než tie, ktoré sú uvedené v bode 154 vyššie, v súvislosti s ktorými sa Komisia domáha uplatnenia výnimky podľa článku 4 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1049/2001, z dôvodov uvedených v bodoch 134 až 174 vyššie týkajúcich sa štvrtého žalobného dôvodu, bez ohľadu na protiprávnosť, ktorá bola konštatovaná v prvom rade, jednak vyplýva, že uvedených dokumentov sa skutočne týka oblasť, na ktorú sa vzťahuje uvedená výnimka, a jednak, že Všeobecný súd mohol vykonať svoju právomoc súdneho preskúmania napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom sa týkalo uvedených dokumentov. Z tohto dôvodu, pokiaľ ide o tieto dokumenty, si Komisia splnila povinnosť odôvodnenia, ktorú inštitúciám Únie ukladá článok 296 ZFEÚ.
- 205 Zo všetkých záverov uvedených v bodoch 187, 194, 198, 203 a 204 vyššie vyplýva, že je potrebné čiastočne vyhovieť druhému žalobnému dôvodu.
- 206 Zo záverov uvedených v bodoch 87, 126, 175 a 205 vyššie vyplýva, že žaloba je čiastočne dôvodná a z tohto dôvodu musí byť napadnuté rozhodnutie zrušené v rozsahu, v akom obsahuje jednak implicitné odmietnutie prístupu k ďalším dokumentom odovzdaným spolupracovníkovi ombudsmana a jednak výslovné odmietnutie prístupu k dokumentom zo spisu týkajúceho sa zmluvy LIEN 97-2011 uvedeným v bodoch 106, 134, 190 a 196 vyššie.

O trovách

- 207 Podľa článku 87 ods. 3 prvého pododseku rokovacieho poriadku môže Všeobecný súd rozdeliť náhradu trov konania alebo rozhodnúť tak, že každý z účastníkov znáša svoje vlastné trovy konania, ak mali úspech len v časti predmetu konania.
- 208 V predmetnej veci, keďže Komisia nemala úspech vo väčšine svojich návrhov, je opodstatnené zaviazat ju, aby znášala svoje vlastné trovy konania a nahradila osem desatín trov konania, ktoré vznikli žalobkyni.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (štvrtá komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. **Rozhodnutie Európskej komisie z 29. apríla 2010 sa zrušuje v rozsahu, v akom obsahuje implicitné odmietnutie prístupu k dokumentom, ktoré Komisia odovzdala spolupracovníkovi Európskeho ombudsmana a ktoré nepatria medzi dokumenty, ktoré tento spolupracovník identifikoval v zložkách 1 až 4 spisu týkajúceho sa zmluvy LIEN 97-2011.**
2. **Rozhodnutie Komisie z 29. apríla 2010 sa takisto zrušuje v rozsahu, v akom obsahuje buď výslovné, alebo implicitné odmietnutie prístupu k dokumentom zo spisu týkajúceho sa zmluvy LIEN 97-2011 uvedeným v bodoch 106, 134, 194 a 196 tohto rozsudku.**
3. **V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.**
4. **Komisia znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť osem desatín trov konania, ktoré vynaložila Internationaler Hilfsfonds eV.**

Pelikánová

Jürimäe

van der Woude

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 22. mája 2012.

Podpisy

Obsah

Skutkové okolnosti	1
Konanie	5
Návrhy účastníkov konania	6
O prípustnosti obsahu listov, ktoré žalobkyňa podala do kancelárie Všeobecného súdu 29. júla 2010 a 11. júla 2011	6
O veci samej	7
Úvodné pripomienky	7
O prvom žalobnom dôvode založenom v podstate na zjavne nesprávnom posúdení, pokiaľ ide o určenie predmetu prvej žiadosti, a následne na nesplnení povinnosti Komisie vykonať úplné preskúmanie uvedenej žiadosti.....	8
O predmete prvej žiadosti	9
O zákonnosti neexistencie rozhodnutia Komisie týkajúceho sa žiadosti o neobmedzený prístup k ďalším dokumentom odovzdaným spolupracovníkovi ombudsmana	10
O treťom žalobnom dôvode založenom na porušení ustanovení článku 4 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1049/2001 a o štvrtom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 4 ods. 3 druhého pododseku toho istého nariadenia.....	13
Úvodné pripomienky	13
O treťom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 4 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1049/2001 ..	14
O štvrtom žalobnom dôvode založenom na porušení ustanovení článku 4 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1049/2001	18
– Hlavné úvahy	19
– Dodatočné úvahy	21
O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení povinnosti odôvodnenia	24
Dokumenty, v súvislosti s ktorými Komisia neprijala rozhodnutie z dôvodu, že nepatrili do pôsobnosti predmetnej žiadosti o prístup, pretože neboli predmetom opakovanej žiadosti	26
Dokumenty, v súvislosti s ktorými Komisia neprijala rozhodnutie z dôvodu, že nepatrili do pôsobnosti predmetnej žiadosti o prístup, pretože sa netýkali zmluvy LIEN 97-2011	26
– Dokumenty, ktorých obsah údajne vôbec nepatrí do pôsobnosti žiadosti o prístup.....	26
– Dokumenty, ktorých obsah údajne čiastočne nepatrí do pôsobnosti žiadosti o prístup	27

Dokumenty, ku ktorým Komisia odmietla poskytnúť žalobkyni prístup z dôvodu, že sa na ne uplatnila jedna z výnimiek uvedených v článku 4 nariadenia č. 1049/2001	28
O trovách	29